

CATALUNYA

ORGAN REGIONAL DE LA CONFEDERACIO NACIONAL DEL TREBALL

ANY I

Barcelona, dijous, 2 de setembre del 1937

NUMERO 166

EDITORIAL

La taxa de les subsistències

El Govern de la República ha complert un deure elemental en taxar els preus dels articles alimentaris, els quals han abastat proporcions astronòmiques. Nosaltres aprovem la decisió sense cap mena de reserves, l'aplaudem sincerament i voldríem que la mesura tingués l'eficàcia que la lògica reclama.

Dubtem, però, que el Govern reïxi amb la seva mesura, si és que al darrera d'aquesta no hi ha el ferm propòsit d'imposar-la, costi el que costi i caigui el qui caigui. I no és que siguem pessimistes. Ens atenim a unes realitats punyents que, sigui pel que sigui—no anem ara a esbrinar-ho—, han arrelat massa profundament, i ens atenim, a més, a l'experiència d'altres èpoques de penúria, durant les quals els agiotistes i especuladors han gaudit d'impunitat quasi absoluta, per bé que la raó d'això, en gran part, no ha tingut altra base que la covardia col·lectiva dels espoliats pels mercaders sense consciència.

Però, a part aquesta covardia de les pròpies víctimes, fixem-nos en la diferència que hi ha entre els preus de la taxa assenyada pel Govern i els preus establerts pels qui trafiquen amb la fam del poble espanyol, i en la diferència trobarem la raó que fa dubtar de l'eficàcia de la mesura governamental. Els qui ja s'han acostumat a vendre a un quatre o cinc-cents per cent per damunt dels preus taxats pel Govern, és difícil que ara facin marxa enrera. Els acaparadors i agiotistes tenen mil trucs per a imposar llur voluntat, que, pràcticament, resulta sempre superior a la dels governants, sobretot si, com succeeix, aquells compten amb la complicitat covarda dels propis perjudicats, i tant més, encara, si hom té en compte que els comerciants sense consciència estan, generalment, recolzats en un carnet polític o sindical.

Es clar que això no seria prou perquè els qui trafiquen amb les subsistències facin el que els doni la gana. Si el poble, que és la primera víctima, té el valor civil d'anar denunciant, una per una, totes les infraccions de la taxa fixada pel Govern, i si, altrament, aquest està disposat a perseguir durament i inexorablement totes les infraccions comprovades, fins a imposar, si és necessari, la pena capital als contraventors contumaces, és possible que la mesura del Govern tingui l'efectivitat que la salut pública té dret a exigir.

El Govern no pot perdre de vista que els pitjors enemics que ell i el poble tenen a la reraguarda són precisament els qui especulen amb la fam dels espanyols. Estem ben convençuts que totes les cinquenes columnes hagudes i per haver no aconseguiran, per maniobres que facin, produir la desmoralització de la reraguarda; en canvi, aquesta desmoralització serà produïda, fatalment, pels qui, emparats per un carnet que els acredita com a antifeixistes, tenen el poble condemnat a morir de fam.

No cal pas que fem embuts. Els autèntics components de la veritable cinquena columna són: el pagès que encara té el blat per batre i fa ocultació del que manca als mercats, els acaparadors que compren a cinc i venen a trenta, i els qui s'aprofiten de l'escassetat per a especular d'una manera vergonyosa i criminal. La veritable cinquena columna són aquests, i aquests no poden ni han de tenir valadors que els donin cap mena de suport, ni els tinguin cap mena de consideracions.

Han d'ésser posats sota l'exercici pública i en mans de la justícia històrica, la qual, si avui té quelcom de revolucionària, hauria de procedir amb mà de ferro, de la mateixa manera que l'antiga justícia, la de les societats feudals, tractava els lladres.

Si no es fa així, res no s'haurà guanyat. Els traficants que hom vol perseguir tindran la mateixa categoria que aquell lladre de l'antic conte: els seus robatoris eren cancel·lats, davant la justícia, pagant penyes que mai no superaven el vint-i-cinc per cent del que havia expropiat.

Era un lladre enlairat a la categoria de contribuent eventual.

XILE VOL PRESENTAR EN LA PROPERA REUNIO DE LA SOCIETAT DE NACIONS UN PROJECTE PER A UNA RECONSTITUCIO DE L'ENTITAT INTERNACIONAL DE GINEBRA

Ginebra, 2. — S'ha anunciat que a la propera reunió del Consell de la Societat de Nacions, el delegat de Xile, Edwards, presentarà una comunicació del Govern de Rio de Janeiro, que versarà sobre la realització dels principis que inspiraren el Pacte de la Societat de Nacions. En realitat, Edwards presentarà a la consideració de l'organisme internacional tot un projecte per a la reconstrucció de la Societat de Nacions.

El projecte xilè propugna la universalització de l'organisme internacional com a únic remei per a donar veritable eficàcia als seus acords.

En la comunicació xilena es declara

que la Societat de Nacions ha de cercar, no una mera col·laboració isolada o ocasional dels Estats no membres de Ginebra, sinó una sòlida ampliació de la Societat, sobre la base del Pacte, de manera que tots els Estats del Món puguin entrar a formar part de la Societat de Nacions.

Tambe declara la comunicació del Govern de Xile que aquest es mostra decepcionat davant els successos afortunats soferts per la Societat de Nacions del Pacte ginebrí i espera que encara puguin aconseguir que la Societat de Nacions recordi la seva força i la seva autoritat. — Cosmos.

UN CAS EXCEPCIONAL

Una granada de morter del 51 va incrustar-se a l'espatlla d'un milicià sense fer explosió

Aquest heroi avui es troba en període de franca convalescència

Madrid, 2. — Cridat al seu despatx per l'il·lustre defensor de Madrid, general Miaja, ha acudit al quarter general el soldat de l'Exèrcit Popular, Blas Martín Mora. Per ésser un cas veritablement únic, mereix ésser conegut el que succeí a aquest combatent.

Blas Martín fou, fins el 18 de juliol del 1936, un pacífic camperol de Domingo Pérez (Toledo). Amb els primers homes que sortiren del poble per tal de lluitar contra el feixisme, sortí ell sense estar incorporat encara a cap batalló de milícies. I així, lluità a Talavera i després al seu mateix poble fins el 22 de setembre, que fou ocupat pels invasors. Va poder salvar-se ell, però no alguns familiars seus, els quals foren capturats pels moros, que aquells dies constituïen el gros de les forces de la sedició.

Blas Martín va venir a Madrid i fou un milicià perfectament enquadrat al batalló Pi i Margall. Llità a Borox, Seseña, Valdemoro, Pont dels Francesos, Padilla de Hite, en el moment de la tan fracassada ofensiva italiana a Guadalajara, a la Cuesta de las Perdices, etc. Finalment, com a soldat de l'Exèrcit regular havia estat alguns mesos als fronts propers a Madrid, formant part del tercer batalló de la 48.ª brigada. Ni un sol cop havia estat ferit. Moments de perill, moltíssims; però sempre n'havia sortit il·les. Fins que, precisament el mateix dia que es complia l'aniversari de la guerra de la nostra independència, succeí el fet que segurament no te parí al Món. Una granada de morter del 51 va caure a la trinxera on es trobava aquest soldat i anà a topar amb el seu cos. I ací ve l'estranyesa del fet: la granada no esclatà, però s'incrustà al seu múscle esquerre i el travessà de part a part.

Resulta verament incompreensible que la granada no esclatés ni en el moment de topar amb el cos de Blas Martín ni durant la seva conducció successiva als llocs de sanitat i, finalment a l'Hospital Militar de Madrid, per tal com una vegada extret l'artefacte, examinat pels tècnics, estava en condicions d'esclatar.

L'operació a aquest ferit presentava serioses dificultats, no solament pel perill que la granada esclatés mentre estava empotrada a l'espatlla del ferit, sinó perquè les destrosses causades per la granada podien provocar una intensa hemorràgia així que fos extret el projectil que actuava de tap en la ferida.

Es comprengué que l'operació requeria la participació d'un tècnic que traqués l'espòleta al projectil, perquè tot seguit els cirurgians l'extraïessin de l'espatlla del ferit.

Amb una habilitat extraordinària, l'il·lustre cirurgià doctor Cosme Baldevillos, procedí a fer una incisió per l'espatlla al ferit, de forma que es pogués desenroscar l'espòleta del projectil, la qual cosa realitzà un tinent d'artilleria que acudí expressament

per aquesta manipulació. A continuació fou extret tot l'artefacte i curat convenientment el ferit.

L'operació durà aproximadament unes quatre hores, i avui, el ferit es pesseja per si sol en període de franca convalescència per les sales de l'Hospital Militar de Madrid.

Blas Martín, s'ha fet popular en-

tre tots els festes, els quals el consideren un home de sort tan excepcional, que li demanen la fórmula per a ésser invulnerable contra els morters. I el general Miaja volgué conèixer i felicitar personalment a aquest soldat de l'Exèrcit Popular que realment tornà a néixer el dia 19 de juliol propassat. — Pebus.

El poder de la il·lusió

— La dona sosté que no, però jo diria que va creixent!..

LA «GACETA» PUBLICA ELS NOMS DELS DELEGATS QUE ASSISTIRAN A LES REUNIONS DE LA SOCIETAT DE NACIONS EN REPRESENTACIO D'ESPANYA

València, 2. — La «Gaceta» publica els següents decrets:

PRESIDENCIA. — Nomenant don Josep Gibal, delegat d'Espanya en la divuitena reunió de l'Assemblea de la Societat de Nacions, que se celebrarà a Ginebra a partir del dia 13 del mes que om.

Un altre nomenant don Josep Gibal Pereira, representant primer d'Espanya en la 98.ª reunió del Consell de la Societat de Nacions, que s'ha de celebrar a Ginebra a partir del dia 10 de l'actual.

ESTAT. — Diversos decrets nomenant delegats d'Espanya a la divuitena reunió ordinària de l'Assemblea de la Societat de Nacions, a don Juli Alvarez del Vayo, don Joan Negrin López, aquest coma delegat primer.

i don Pau Arcofrate, Carles Espià, Marcell Pascual, Lluís Nicolau d'Oro i Lluís Giménez de Asón, com a delegats suplents.

Un altre nomenant a don Joan Negrin López, representant a la 98.ª reunió del Consell de la Societat de Nacions que s'ha de celebrar a Ginebra a partir del dia 10 d'aquest mes. També publica la «Gaceta» les següents ordres:

INSTRUCCIO PUBLICA I SANITAT. — Separant definitivament de llurs càrrecs, amb pèrdua de tots els drets, diversos catedràtics numeraris de l'Escola Superior d'Arquitectura.

Una altra nomenant comissari del Govern a l'Escola Superior d'Arquitectura de Barcelona, l'arquitecte Josep Torras Clavé. — Pebus.

UN SUBMARI ATACA, A LA NIT, EL DESTRUCTOR BRITANIC «HAVOCK»

Ara els anglesos cerquen el submari

Londres, 3. — S'ha sabut que el destructor britànic «Havock» fou atacat ahir a la nit per un submari de «nacionalitat desconeguda» davant del cap Sant Antoni. El destructor no fou tocat. Els dos destructors «Hardy» i «Hyjerions» reberen ordres de dirigir-se cap al lloc de l'agressió.

Gibraltar, 2. — L'Agència Reuter anuncia de bona font, que els destructors britànics «Hareware» i «Haaty» han d'unir-se als destructors «Hyperions», «Hardy» i altres vaixells de guerra per a emprendre la recerca, entre Alacant i València del submari que aquest matí ha atacat el destructor «Havock».

SON ARRIBATS A BENICARLO TRENTA-DOS HOMES DEL VAIXEL ANGLÉS «WOODFORD», TORPEDINAT PER UN SUBMARI

Castelló, 2. — Comuniquen de Benicarló que han arribat al port de l'esmentat poble els tripulants del vaixel britànic «Woodford». Ocupaven vaixells de salvament, remolcats per vaixells pesquers.

de 32. Han manifestat que a les 6.30 de la matinada d'ahir, i quan es trobaven a unes vint-i-cinc milles de la costa, veieren un submari de tipus desconegut, el qual llançà dos torpedes

Convé que tots exigim que en cap carnet no hi manquin els segells confederals.

El total de naufrags atribuïts és

(Segueix a la pàgina 2)

Generalitat

EL PRESIDENT ACCIDENTAL DE L'AUDIENCIA VISITA EL PRESIDENT COMPANYYS

Aquest migdia, el magistrat J. Rabassa, que ha substituït accidentalment el president de l'Audiència, J. Andreu, que es troba absent de Barcelona, ha complimentat el President Companyys. També l'han visitat el magistrat R. Tauler i el director general d'Administració Local, M. Galés.

EL CONSELLER VIDIELLA VISITA EL PRESIDENT

Aquest matí, el conseller de Treball, J. Vidella, ha celebrat una conferència amb el President Companyys, en el seu despatx oficial.

La conferència ha estat breu.

CREACIO D'ESCOLES DE FORMACIO PROFESSIONAL

El "Diari Oficial" publica un decret de la Presidència, pel qual el Departament de Cultura és autoritzat per formular un pla de conjunt de creació d'Escoles de Formació Professional a tot el territori de Catalunya. LA PERSONALITAT JURIDICA DE

LA COOPERATIVA INTEGRAL VAQUERA I LLETERA DE BARCELONA

Ha estat publicat un decret que atorga plena personalitat jurídica a la Cooperativa Integral Vaquera i Lletera de Barcelona, la qual es registra pels seus estatuts, registrats al Servei de Cooperació i, en especial, pel Llaure del 14 de juliol d'enguany.

SON APROPIADES LES EXISTENCIES D'OLI D'OLIVA DE TOT CATALUNYA

El "Diari Oficial" publica un decret pel qual són apropiades les existències d'oli d'oliva de tot Catalunya, amb mitres a assegurar-ne el proveïment fins a la nova collita.

LA VALIDESA, DELS MATRIMONIS CELEBRATS PER SOLDATS I MILICIANES

Ha estat publicat un decret que derogava els del 23 d'octubre del 1936 i de l'11 de març d'enguany, que regulaven la validesa i la inscripció dels matrimonis celebrats per soldats, milicians i individus dels cosos armats, al front de batalla.

La notable minva experimentada en la natalitat preocupa els estadistes francesos

París, 2. — Els diaris posen de relleu que, segons les últimes estadístiques sobre la natalitat, que acaben d'ésser publicades, resulta que les xifres d'aquesta, durant els tres primers trimestres de l'any actual, foren en gran manera desfavorables, i es registrà una nova reducció de gran consideració en el nombre de naixements. Alguns comentaristes fan remarcar que mentre a França es produeix aquesta alarmant disminució, a Alemanya s'ha registrat un important augment de la natalitat. — Cosmos.

Notícies Locals

CENT-VINT DETINGUTS EN UNA "RAZIA"

Aquest matí, la policia ha efectuat una "razia" pels banys i platges properes i ha procedit a la detenció de 120 individus, dels quals, al migdia, hora que hom efectua la comprovació d'aquestes detencions, havia estat mantinguda la detenció de set.

MIL CINC-CENTS ASSUMPTES

L'oficina d'informació de la policia judicial té, en l'actualitat, per a informar, 1.500 assumptes de diversos jutjats.

El cap d'aquesta oficina ha visitat els superiors per tal de demanar que li sigui augmentat el personal per a poder portar a terme la informació amb la màxima rapidesa.

ACLARACIO A UNA NOTICIA

Amb motiu d'una nota publicada per "El Noticiero Universal" i reproduïda en altres periòdics, el cap superior de policia té interès a aclarir que el guardià de la 27.ª companyia, Eusebi Galard, no està detingut ni hom ha pensat fer-ho, car no està acusat de repartir fulls clandestins, com afirma l'esmentat periòdic, sino que, al contrari, presta un servei plaquí en fer-se càrrec d'uns fulls clandestins, junt amb el seu original, per la qual cosa ha estat felicitat.

REFUGIATS

Han arribat, per via Puigcerdà, 400 refugiats del Nord.

DETENCIONS

Per linèxia d'arma de foc fou detingut, a Badalona, Ramon Montoya Molina.

També ingressà als calabossos del Palau de Justicia, Manuel Garcia Alvarez.

AVIS D'INTERES PER A UNS SOLDATS

153ª brigada mixta, Divisió 28.ª. Posem a coneixement de tots els soldats que es troben en aquesta, que tenen l'obligació ineludible de passar Revista de Comissari demà, dia 3 del corrent, en aquestes Oficines de Representació, situades al carrer Mercè, núm. 26, principal, i s'adverteix que el qui no ho faci perdrà el subsidei del mes de la Revista.

Antonescu ha dit que la solidaritat entre els països de la Petita Entesa és perfecta

Bucarest, 2. — El ministre de Relacions Exteriors de Romania, Antonescu, ha ampliat el contingut del comunicat oficial publicat després de la reunió del Consell de la Petita Entesa a Sinaia, i ha fet les següents declaracions:

— El canvi de converses entre els ministres de Relacions Exteriors de Txecoslovàquia, Iugoslàvia i Romania, ha servit també per a comprovar que llur solidaritat mútua és cada vegada més gran en tots els terrenys, però principalment en el polític i en l'econòmic.

— El país d'una manera clara l'afecte de la Petita Entesa vers la nació francesa.

En relació amb el Pacte rus-txecoslovac, Romania, per la seva part, no té res a dir, car sempre ha propugnat el manteniment de bones relacions amb tots els països veïns, qüestió que sigui llur ideologia. — Cosmos.

UNA CARTA DE LA C. N. T.

Madrid, 2. — El Comitè Regional de la C. N. T. del Centre, ha dirigit al Comitè Provincial del Partit Comunista la següent carta:

"Al Comitè Provincial del Partit Comunista. Presente. Estimados compañeros: Con verdadera sorpresa hemos visto como en el día de ayer, en las columnas de vuestro diario 'Mundo Obrero' insertáis la carta que horas antes habíais remitido a este Secretariado. Con sinceridad, os decimos que esta se nos antoja una falta de corrección por la cual no estamos dispuestos a pasar. Y, si no, veamos. Vosotros sollicitasteis el sábado último, por teléfono, una entrevista con el compañero secretario de nuestro Comité Regional. Y accedimos a ello.

Entendimos que aun admitiendo el que nuestro Comité Nacional, días antes, había publicado una nota rompiendo en forma terminante con el Partido Comunista por las injurias vertidas en 'Frente Rojo' contra

nuestros camaradas de Aragón, no teníamos que ser descoyentes con vosotros; y convenimos en reunirnos a las once de la mañana del día siguiente en nuestro domicilio, Fernando el Santo, 23.

Hacemos gracia, por no ser demasiado extensos, de cuanto en la entrevista unos y otros dijimos. Basta saber que se desarrolló, como efectivamente señaláis vosotros en la nota que comentamos en términos de absoluta cordialidad. Ahora, bien; lo que quedó bien patente y que recuerda el camarada Antón, al cual no creemos avarado de amnesia, fue que en tanto nuestros Comités nacionales no se pusieran de acuerdo en orden a los graves y voluminosos problemas de tipo nacional, estimáramos nosotros que por espíritu de disciplina no podíamos establecer pacto de ninguna índole con los camaradas del Comité Provincial del Partido Comunista. ¡Ah! Pero vosotros no habéis procedido así, ponien-

do, al dar publicidad a la carta que nos habéis remitido, al descubrimiento vuestro propósito. Habéis querido convertir nuestra lealtad en táctica política. ¡Y eso sí que no! Al Comité Regional del Centro no se le envuelve tan fácilmente por mucha habilidad y astucia que se ponga en la manobra.

De los puntos que acompañan vuestra carta ¿qué decir? Que si bien los reputamos de importancia, queremos haceros observar que interin no se conceda por vuestros organismos superiores a la C. N. T. aquella personalidad política y moral en el orden nacional e internacional que merece, no podemos ni debemos entrar en otras relaciones que aquellas que aconsejan la buena corteja.

Esperando interpretaros con justicia las líneas precedentes, os saludamos cordialmente, por el Comité Regional del Centro. — secretario, David Antonas—Febus.

VELLS I BOIGS

Al Tribunal Popular número 1 s'ha vist una causa per amenaces contra el comerciant de Mollet Domènec Benedito, acusat d'haver dirigit una carta amenaçadora al marit de la seva amant perquè havia tornat a viure amb l'esposa legítima i havia abandonat el processat.

Segora s'ha després del sumari, els fets són els següents:

El processat, que actualment té 62 anys, sostenia relacions il·lícites amb l'esposa de l'enterramorta de l'esmentada localitat, que actualment té 33 anys. Al cap d'uns quants mesos, el marit se'n va assabentar i acomiadà de la casa l'esposa, la qual se'n va anar a viure amb l'amant.

Al cap d'uns quants mesos, l'esposa va presentar un escrit al Jutjat sol·licitant que el seu marit acudís davant

el jutge per a fer-li una confessió, mostrar el seu penediment i demanar-li perdó. Tot va anar com desitjava la muller: aconseguí el perdó i se'n anà a viure altra vegada amb el marit i aleshores va ésser cursada la carta amenaçadora causant del procés.

El Jura, ha emés un veredict de culpabilitat apreciand una atenuant que ha permès al Tribunal condemnar el processat a la pena d'un mes d'arrest.

QUATRE MESOS DE PRESO

Al mateix Tribunal número 1 s'ha vist una causa per estafa contra Ferran Zapino, reincident en aquesta mena de delictes, que preténia estafar 60.000 pessetes a un comerciant.

La pena imposada pel Tribunal ha estat de quatre mesos i un dia de preso.

Ajuntament

ELS NOUS ARBITRIS QUE COBRARA L'AJUNTAMENT DE BARCELONA DES DEL PRIMER DE SETEMBRE D'ENGUANY

El conseller regidor interí d'Hisenda, Pla, ha rebut aquesta tarda els informadors, als quals ha lliurat la nota següent:

"Degut a les circumstàncies especials creades per la guerra, l'Ajuntament de Barcelona, des del primer de setembre d'enguany, cobrarà els següents nous arbitris:

Arbitri sobre consumacions de begudes, gelats i els seus derivats, en tiquets a raó de 0'50 pessetes i 0'10 pessetes, segons siguin servits en tauler o taula.

Arbitri en tiquets de 0'10 pessetes sobre facturació de menjars, quan no escedeixi de 6 pessetes; i quan aquesta facturació sigui superior a 6 pessetes, el 5 per 100.

Els nous arbitris també afecten en un 10 per 100 el cos de la facturació per les habitacions en hotels, fondes i cases de dormir, i el 1'5 per 100 sobre la recaptació bruta en les cases de dormir.

Arbitri de 0'10 pessetes per viatger que surti de Barcelona en autobusos forans, als quals no els afecti l'acord del Comitè Permanent Municipal de 20 de maig darrer.

Arbitri de 2 pessetes diàries sobre l'ús de les taules de billar, de totes menes.

Arbitri sobre els preus de venda al detall d'articles de luxe, tals com joies, orfèbreria, bisuteria, rellotges, etcètera.

Sobre anuncis situats en l'interior dels locals destinats a espectacles, estacions de ferrocarril, metro, etcètera.

Reclrec del 25 per 100 sobre l'arbitri de drets de matança a l'Escorxador i mercat de bestiar, inspecció d'aliments, sobre carn, volateria i caça menor, sobre begudes espirituoses i alcoholis (menys els que foren motiu dels arbitris que regeixen des del primer de maig darrer) i sobre algues de taula.

Han estat augmentades les tarifes

en un 10 i en un 25 per 100 sobre llicència d'obertura d'establiments, aprofitaments especials de la via pública i serveis del Laboratori Municipal.

Els industrials afectats per les noves imposicions, acudiran de 10 a les 13 hores a les Administracions d'Arbitris, Drets i Taxes, i a la d'Impostos Indirectes, situades al Passeig de Pujades, 1, en les quals se'ls facilitarà còpia de les Ordenances dels nous arbitris, així com també els tiquets i altres elements necessaris per a la seva recaptació."

Uns avions rebels han bombardejat novament diverses viles de la costa catalana

Aquest migdia, el Gabinet de Premsa d'Ordre Públic ha facilitat la nota següent:

"A dos quarts de set de la tarda d'ahir, tres hidroavions facciosos de bombardeig van sobrevolar a gran altura diverses viles de la costa nord catalana, i llançaren algunes bombes.

Degut a haver estat donada l'alarma a temps, els ciutadans van acollir-se als refugis i llocs de seguretat, motiu pel qual no és de lamentar cap víctima.

Per altra banda els danys materials són d'escassa importància, car la majoria de les bombes van caure al mar."

Un carnet que no porti els segells confederals no té cap valor.

SON ARRIBATS A BENICARLO..

(Ve de la primera pàgina)

contra el petrolier, que ràpidament s'enfonçà.

La tripulació pogué salvar-se, i únicament ha mort el segon maquinista, de nacionalitat grega. Els tripulants són, en llur majoria, grecs i alguns romanesos.

Entre els naufrags arribats n'hi ha vuit de ferits, dos d'aquests grecs. Les autoritats locals s'apressaren a prestar-los els auxilis deguts, i els ferits foren hospitalitzats.

Es d'elogiar la tasca dels pesquers, que amb tota pericia i decisió coadjuvaren al salvament dels mariners del "Woodford". — Febus.

Castelló, 2.—Ampliant la informació que hem facilitat anteriorment amb relació a l'arribada a aquesta població de la tripulació del vaixell britànic "Woodford", hem sabut que immediatament d'haver-se rebut en aquesta població notícies del fet, surtí un comissari i un agent de vigilància per al poble de Benicarló, a l'objecte de fer la informació oportuna del suïcet.

Com ja hem dit, es tractava d'un petrolier britànic que havia estat abanderat a El Pireu (Grècia). Havia sortit de Barcelona en direcció a València. Portava 10.000 tones de gas-oli i fuel-oli.

El fet ocorregué quan es trobava a vint o vint-i-cinc milles de la costa al nord de Cabo Huertas, a les 6'45, hora en què es veié apareixer un submarí entre la costa i el vaixell. El submarí féu un senyal, i quan es trobava prop del vaixell llançà dos torpedes, que anaren a parar al costat dret. El vaixell s'enfonçà a les 10'20.

La tripulació aconseguí salvar-se en dos botes que foren remolcades per dos pesquers de la matrícula de Benicarló. Com hem dit, aquesta tripulació es compon de 32 individus, que foren convenientment atesos, hospitalitzats els ferits a l'Hospital de Sang i als altres se'ls facilitaren robes i aliments.

L'oficial segon del vaixell enfonsat, Nicholas Ukele, que ha estat el qui ha facilitat la referència de l'ocorregut, ha dit que el submarí, una vegada començà l'agressió, no féu la menor atenció de prestar auxili als tripulants, i amb tota rapidesa desaparegué de la vista.

Els ferits són: Trimatius Kachialis, amb commoció visceral; Ristos Palli-vide, ferida a la mà; Totius Stefanus, úlcer, romanès, ferit a la regió precordial; Dzinigis Mirogluk, diàlisi a la regió escapular i a la regió pulmonar; grec; Helmer Isesker, ferides a diverses parts del cos; Georges Sepolus, contusions a diverses parts del cos. El capità del vaixell es diu Gregori Damirov.

Únicament ha calgut lamentar la mort del segon maquinista, Milutin Sofreses, el qual anà a fora amb el vaixell. L'esmentat oficial ha dit que tots els tripulants són grecs. Desvè el suïcet que es romanès, i un maquinista de nacionalitat hongaresa. També ha manifestat que tots els tripulants coincideixen que el submarí agressor es de nacionalitat italiana, com ho són tots els que ataquen l'Espanya Reial.

En pensar pels Dardanels, trobaren desferres de botes de salvament i un salvavides amb la inscripció «Ciudad de Cádiz, Barcelona» que lluraren a les autoritats marítimes barcelonenses durant la seva estada a la naufragada capital.

Ha dit, per últim, que havien romàs a Barcelona cinc dies. — Febus.

DIALEG CAÇAT AL VOL
EL MEU AMIC ES CONSELLER
DE PROVEIMENTS

No podia pas sospitar-ho. Si quan vaig veure per primer vegada el company Serra Pàmies algú m'hagués dit que seria conseller, de segur que la sorpresa, de moment, m'hauria fet esclafir una rialla. Tan lluny estàvem de pensar en tal cosa quan, reunits al menjador, arranjat amb cert gust especial, on l'artista i el "bohemi" que escolloca en els llibres es reflectien per tots els indrets d'aquella peça tan íntima de casa de l'escriptor Fuster Vallderes, tractàvem, barrejant els temes culturals amb els polítics i socials, de coses precisament força antigovernamentals. Era en aquells moments perillosos en què es trobaven a la presó una bona colla d'idealistes revolucionaris i de bons republicans, que pogueren constatar la fallida de la República del 14 d'abril del 1931 llavors que el "Govern republicà" els perseguia ferotgement. Es pot dir que bo i recordant, en converses que només entre escriptors podíem sostenir, tan bons amics com foren Rafael Campalans i aquell home d'esperit complex, força paradoxal, protestatari fins a la brutalitat, i ferm lluitador que flagellava amb crueltat els qui traïen les nobles qualitats humanes, que teoritzava una nova societat en la qual no serien possibles els mots "bondat" i "maldat", "veritat" i "mentida", falçanador i somnolador d'una revolució que hauria d'enderrocar la societat d'avui i acabar amb els "homes d'ara" que la defensen —tal com el descriu un crític en complir-se deu anys de la seva mort— que es deia Cristòfor de Domènec, fèiem gairebé de conspiradors arrebossats en el còmode recinte d'aquell menjadoret arranjat amb un bon gust força especial... També un cert vespre, mentre estava jo assajant amb els minyons de l'escola una obra que un d'ells havia escrit, em sorprengué la visita inesperada del company Serra Pàmies (era en aquell mes de febrer que per a molts va tenir la virtut de posar les coses un xic més a lloc i potser de possibilitar l'evolució d'aquest eminent moviment revolucionari que vivim i que es feia cada cop més forçós d'haver-lo de viure). Altres vegades ens trobàvem, l'amic Serra Pàmies i jo, en les llibreries de Barcelona tafanejant llibres, emmenats per aquest viel inasportable que no ens permet mal d'acabar de comprar llibres i paper imprès. L'amic, amb el seu parlar fred, glacial gairebé, sempre tractava les coses assenyadament, amb calma, amb veu somicosa en certa manera, i amb irritant calma que em desesperava. Ho repetixo: ni ell ni jo no hauríem pogut sospitar mai que es veuria conseller de la Generalitat de Catalunya. No ho podíem sospitar, perquè ben lluny dels seus egoïsmes personals estava escalar cap càrrec públic que li pogués donar cert relleu, car l'en crec ben apartat, atesa la seva característica d'humil bonhomia. Les coses que s'esdevenen es ven que estan destinades a causar-nos algunes sorpreses; aquesta del meu amic m'ha estat força agradable, car jo, que des del primer dia li he estat presentant com anarquista, sé que com a tal m'ha tingut, i si del nostre tracte depenia aquesta unitat que tots plegats tant cerquem, perquè tots la necessitem, no tinc pas cap dubte que ja fèra feta. Poden tots dir-ho així? I, podem dir el mateix de tots?...
Fa pocs dies que he tingut un encontre inesperat amb l'amic; el primer des que és conseller. Encontre inesperat, a la Diagonal. Jo sortia del diari per anar-me'n a casa; ell sortia de la Conselleria de Provisions. "Aquesta és la meua", voreig dir-me a mi mateix en veure'l, amb aquest egoïsm i afany natural del qui amb franquesa sap que pot informar-se i informar de coses que a tots poden interessar-nos. I no ja amb aquell caire de conversa particular, sinó amb el to elixit i concis del cronista que no pot deixar perdre oportunitat, començà un diàleg, un diàleg caçat al vol, bo i fent camí, que vosaltres, sense que jo hi posi cap comentari, perquè no fóra just, podreu copsar tot seguit.
Van, doncs, les respostes, totes les respostes, sense treure'n un borboll, fetes pel meu amic, qui m'ha dit que no té inconvenient que les publiqui, a les meves preguntes directes, seques. Comencem:
—Què opineu de la reraguarda barcelonina?
—La reraguarda barcelonina és el baluard de l'antifeixisme, ja que moltes de les revoltes i guerres que ha tingut Catalunya han esclatat per tal de mantenir la pujança secular de la nostra tradició de llibertat. Les nostres guerres històriques no han esclatat, tan sols, en un sentit exclusivament patriòtic, com les dretes han volgut fer veure, ans també amb ànsies de superació social. La falç dels Segadors, cina de treball, i que integra l'embrioma del nostre Partit, n'és una mostra; i el trauc del bandoler Carrasca o Carrasclet, que durant més de cinc anys (després de la caiguda de Barcelona, llavors de la guerra de Successió, i quan Rafael de Casanova reposava, retirat a Sant Boi, en la seva casa pairal), protegit de la pagesia, pastors i muntanyencs de les serralades tarragonines, defensava la llibertat emparant els oprimits contra els cadells del primer Borbó, n'és una altra mostra. Per tot això entenc que Barcelona, en tot moment, serà el front únic per aixafar tot intent de demostració filofeixista, que, malgrat tingui una força considerable, a causa d'haver estat importat, sempre topará amb una nostra profunda virtut ètnica.
—De la política general de Catalunya?
—On va Catalunya és difícil de definir. Catalunya serà el que vulgui el proletariat català. Si sap unir-se i constituir una voluntat única, podrà establir una República de tipus nou, democràtica i essencialment obrerista, que reflectirà, d'una manera acusada, la ració catalana. Per tal d'aconseguir-ho, cal anar ràpidament a la unitat obrera, garantint la llibertat i bon sentit revolucionari. Alehores, Catalunya recobrarà les seves facultats autonòmiques, o sia l'Ordre Públic, facultat essencial per al lliure exercici de la governació del país.
—I de les qüestions culturals en general?
—La guerra capgirarà tot el pla cultural que ha establert fins ara. En tots els ordres sorgiran

valors nous, valors que ara, en el moment àlgid de la guerra, ja deixen llur empremta, malgrat no sigui prou notada per trobar-nos en via d'assaig. La guerra, al meu entendre, crearà una cultura altament pràctica i humana en l'aspecte social; quant a l'espíritual, allò que podem anomenar alta cultura, bagatge dels selectes, assolirà irradiacions mai no sospitades, puix que aquelles traves amb les quals el règim burgès subjectava els audaços del pensament, i aquella argolla que ofegava les veus més clares i potents que gosaven pregonar les altes conquestes de l'esperit humà, seran anorreades. Repeteixo que en l'aspecte social assolirem una cultura avançadíssima, i en l'espíritual, els graus més elevats, perquè haurà estat creat aquell ambient que farà que tant l'Estat com el poble aïguen gaudir dels autèntics valors.

SERRA PAMIES

—Ua és admissible el qualificatiu de tribus donat a un sector netament antifeixista i revolucionari, al qual devem la defensa de Catalunya i la nostra victòria en el moment de la invasió militar inaurreconada?
—L'allau d'antifeixistes que després de reduir les forces militars i feixistes de Barcelona durant les glorioses jornades del 19, 20 i 21 de juliol s'organitzaren com pogueren, i marxaren plenes d'entusiasme a alliberar els nostres germans aragonesos, estaven constituïdes pel més selecte del proletariat de Catalunya. Gràcies a llur entusiasme i decisió, aconseguiren que fessin causa comuna amb nosaltres les forces de Barbaestre. Si aquestes glorioses milícies, amb llur impetu abasagador, haguessin estat més nombroses, no haurien parat llur marxa triomfal i haurien arrabassat Saragossa, Osca, Terol, Jaca, etc. L'esforç dels nostres milicians fou reconegut i sostingut pel nostre poble, que, a la reraguarda, netajava el país de feixistes i realitzava, en part, la transformació revolucionària que desitjava i que li permetien les circumstàncies que la guerra comportava. Durant mesos i mesos, de tots els pobles de Catalunya, a diari, sortien caravanes de queviures per a les milícies que operaven al front d'Aragó. La guerra, en perdre el seu caràcter de lluita nacional per la intervenció d'Alemanya i Itàlia, ha obligat els Governos a militaritzar la força revolucionària que representava.
—Com creieu que han d'actuar, políticament, tots els factors antifeixistes?
—El conjunt de les forces antifeixistes ha de constituir el Front Popular, el qual permet practicar una política internacional de convivència amb les nacions democràtiques.
—Socialment, com?
—El Govern ha d'antuntalar la política de col·lectivitzacions, industrials i agrícoles, les quals, si no fossin ajudades pel poder públic, fracassarien la major part d'elles, per no poder resoldre les dificultats econòmiques que comporta la guerra.
—Recordant la Unió Socialista de Catalunya transformada en P. S. U. de Catalunya, ¿quina és la vostra opinió?
—Ha costat molt que el Partit Socialista Unificat fos un partit monolític. Jo, ex-secretari general de la Unió Socialista de Catalunya, he de declarar sincerament que no he fet cap esforç per assimilar-me a la unitat del Partit.
—La unitat d'acció C. N. T. - U. G. T. ¿què us sembla?
—La unitat d'acció C. N. T. - U. G. T. ha d'ésser una coincidència, no una conveniència per a guanyar la guerra. Considero que el moment actual és prou madur i justifica clarament la possibilitat d'anar a la unitat d'acció que ens ha de portar a la fusió, si els dirigents sacrifiquen llurs rivalitats. Cal que, per considerar-nos obrers revolucionaris purs, sacrifiquem aquestes rivalitats. Hem de superar-les. Si no les superéssim, demostrariem que estem mancats de flexibilitat, qualitat agudament subtil que en aquests moments posa a prova la jerarquia espíritual dels homes. El primer pas hauria d'ésser la unitat d'acció entre les joventuts avui distanciades, degut al fet que la joventut que lluita al front de batalla no actua en les organitzacions.
—No heu constatat alguna diferència d'actuació entre la U. G. T. a Catalunya i en la resta d'Espanya?
—Té forçosament una expressió típicament catalana. Aquest matís diferencial permetrà realitzar la unió i fusió entre la U. G. T. i la C. N. T.
—Com vàreu trobar el Departament de Provisions en fer-vo-en carrec?
—Quasi no ho recordo. L'estructuració interna avui ha estat reformada. De funcionaris en sobren un 70 per 100. D'existències, molt poques. Possi-

billats per a la creació d'estocs, minses. El Govern de la Generalitat està fent un esforç suprem per aconseguir que el Govern de la República faci el que calgui i Catalunya es mereix per a l'alimentació de la seva població.
—Sobre la qüestió del obrm, què opineu?
—El mercat del Born i tots els mercats de Barcelona, haurien d'ésser mercats controlats tècnicament per l'Ajuntament. Una col·laboració dels obrers dels mercats, productors, subministradors i consumidors, acabaria amb la inflació de preus i acudirien als mercats els elements productors, que avui venen clandestinament.
—No creieu convenient la centralització en els mercats municipals de la ciutat de tots els productes agrícoles, pesquera, etc.?
—La centralització dels mercats és necessària per tal d'obtenir la unificació de preus, la qual no és pràctica sense la regularització dels mercats.
—Es justa l'actitud presa pels botiguers?
—No és justa. Per a ella, la Revolució és un fenomen que aprofiten per tal d'enriquir-se, i encara no s'han adonat que la Revolució, de la mateixa manera que canvia l'esperit de les coses, canvia el dels homes, i que tot allò d'aquella època que era considerat com una qualitat en el règim burgès (habilitat i l'astúcia dels homes de negoci), són falles en un règim igualitari. El dia que els Ajuntaments, i especialment el de Barcelona, s'adonin del deure que tenen de complir l'Estatut i regularan els preus dels queviures, per a subministradors i els aduieradors d'aliments, i el Govern podrà conferir als Ajuntaments atribucions extraordinàries de proveïments que regulin la vida de les ciutats.
—Teneu alguns programes importants de realització al Departament de Provisions?
—Em donaria per molt satisfet si en el termini de dos o tres mesos pogués resoldre les dificultats existents.
En fer constar que Catalunya necessita 1.149 milions de francs per a importar els productes bàsics alimentaris, per a la població civil i l'Exèrcit de l'Estat, i dient que avui no té recursos el Departament ni el Govern per a obtenir-los, i ha d'acudir al Govern de la República, resten demostrades les dificultats actuals.
—Com és que existeixen unes taxes posades per la Generalitat i l'Ajuntament en alguns productes, i, malgrat això, és permès als camperols que se'ls venguin al preu que volen?
—El Govern i l'Ajuntament estudiaren i decretaren unes taxes, a base d'altres taxes fixades pel Govern de la República, però en la major part no es compleixen. A Espanya no hi ha política de proveïments, a causa de no haver estat creat aquest Departament fins suara, motivat per la guerra.
—Per què no hi ha oli a Barcelona?
—Perquè fins avui no teníem regulada l'exportació. L'Ajuntament, per fi, intervé en la distribució, i confio que l'espectacle de les cues per a l'adquisició d'oli, dintre d'uns vuit dies, haurà desaparegut, per no reproduir-se més.
—Es poden suprimir les cues i la injustificable elevació dels preus dels queviures?
—Es difícil que desapareguin d'una manera absoluta. Bé sabem prou que les cues han estat patrimoni de totes les revolucions. Adhuc han inspirat dibuixants i salineters, puix que existeixen molts llibres i una extensa col·lecció de dibuixos. César A. Jordana ha escrit un bell romanço, a l'estil vintencista, que fou radiat. Els pobles foris i sans, igual que els homes, són aquells que, malgrat patir grans calamitats, sempre s'ha quedat una mica d'humor que els ajuda a superar-les. En això no vull dir pas que no lamenti més que el primer espectador de les cues i que no faci l'impossible per a suprimir-les. Ho die solament per tal de demostrar als qui es valen de les cues per a desacreditar la política de Provisions, que empen un argument que no té cap força, de massa sabut, i que són els que les bescanten qui, amb les dificultats que ens posen, les augmenten.
La guerra dificulta el subministrament regular de la població. El bloqueig ens ha fet perdre quantitat important de queviures. Els transports cada dia topen amb més dificultat degut a les requises de camions. El transport per ferrocarril és molt irregular. Tot dificulta i impossibilita la regular distribució. Si aconseguíssim divises per a creació d'estocs, llavors podríem superar, en part, les dificultats del transport que, vivint al dia, no podem superar.
—A les cases de menjar i als hotels hi ha de tot i els ciutadans no troben res ni en e's mercats ni a les botigues. Per què?
—La setmana passada ha tingut lloc una important reunió entre el conseller de Provisions de l'Ajuntament, C. N. T. i U. G. T. del ram de la Gastronòmica, per a procedir al tancament dels establiments de luxe i implantar el cobert popular únic, a tot Barcelona, de manera racionalada.

Ací acabà el diàleg. Això és tot. Per la meua part, he tingut el goig de poder encaixar amb l'amic, i el d'ofertir-te a tu, lector, les curiositats satisfetes, aspiració de noble egoisme que experimenta el reporter.
Bluck Gipsy

Per damunt de tot un ideal, un objectiu, una voluntat.
Aquesta ha estat, és i serà la nostra posició.

Nicolau Franco és «Governador General de l'Estat Nacionalista»

Gibraltar, 2. — Algunes persones arribades a Gibraltar diuen que ha desembarcat en aquest port, procedent d'Itàlia, d'on ha tornat a bord del "Conte di Savoia", Nicolau Franco, germà del general traïdor.
De la mateixa manera que el cap dels rebels espanyols s'anomena "generalissim", el seu germà Nicolau s'anomena "Governador General de l'Estat Nacionalista".
Passà per la plaça, la qual viatjà, com també alguns comercos —ens dubte per a adquirir objectes que no hauran de pagar drets de duana— d'incògnit, i més tard es va adreçar a La Línea, per tal d'anar a Salamanca.

La guerra clandestina

Hamburg, 2. — Els vaixells mercants de les Companyies Woermann, Lliamant i els de la línia Oldenburg-Portugal surten setmanalment d'aquest port carregats de material de guerra destinat a Franco. Aquests vaixells fan escala al port de Vigo. Fins arribar a les aigües espanyoles, naveguen sota el pavelló del Panamà. Però o d'algun altre Estat sud-americà, no representat al Comitè de no intervenció de Londres. La darrera setmana els vaixells de Mathias Rhode i d'altres Companyies, carregaren grans quantitats de municions i material de guerra, destinat a l'exèrcit rebel. També foren embarcats soldats, oficials i tècnics disfressats de turistes. Fa alguns setmanes, que els empleats que intervenen en aquestes transaccions, són obligats de prestar jurament d'observar el silenci més rigorós sobre l'activitat dels sudits vaixells.

L'enciclopèdia d'un borbatoxo

Molta és la ruqueria de Quelpo, ruqueria solament comparable a la seva ignorància enciclopèdica i als seus bàrbars instints criminals. Però encara és major, si és possible, la superació en aquests aspectes de la perocitat del "speaker" de la ràdio sevillana, i assaïat d'obres en massa, de la seva vanitat. La seva vanitat de generalot espanyol, ple d'orgull, de vi i de senyoret fatxenda. Molt més gran és la seva vanitat exacerbada i augmentada per servidors oients feixistes, els quals exalzen les seves bravades de vi i la seva baixesa.
Aquesta vanitat, que el porta a demostrar a tot el Món la seva buida intel·ligència i la seva vulgaritat gegantina, ara el porta a editar les seves xarxes. Les recollirà en un llibre, "Vol immortalitzar-les", deixar-les a la posteritat. Per tal que la posteritat tingui una idea de la gran barbarie d'un erridor del feixisme, d'un traïdor a la seva Pàtria, d'un home sense honor, sense cervell i sense consciència; exemplar representatiu d'una fauna que el poble espanyol farà desaparèixer.

Obrers procedents d'Abissínia fan esclatar una bomba

Comuniquen de Verona a «Giustizia e Libertà» que la dies esclatà una bomba a l'edifici del Feix d'aquella ciutat, que produí danys materials. De fet, s'han guardat bé els perillós de donar notícies. Les autoritats han fet propagar la versió oficial que es tractava d'una explosió de gas; però la veritat no ha tardat a ésser coneguda. Corren rumors que la bomba ha estat posada en senyal de protesta per obrers procedents d'Abissínia que han trobat treball al seu retorn. La policia ha detingut més de 200 persones, entre les quals hi ha l'advocat Selmo. Hi ha hagut d'altres explosions als edificis dels Comitès feixistes de Vicenza i de Treviso.

Ara resulta que Mussolini no anirà a Berlín

Roma, 2. — S'assegura que el viatge de Mussolini durarà dos dies: els 23 i 26 de setembre, i que el "Duce" no anirà a Berlín.
El dia 25 serà dedicat a les converses amb Hitler. El dia 26, a manifestacions espectaculars, a Múnic.

Frick, ministre del Govern hitlerià, és l'organitzador de la lluita contra el plebeu alemany de raça inferior

En assabentar-se el doctor Frick, funcionari de l'Estat republicà, el matí del "putsch" hitlerià a Munic, que Adolf Hitler l'havia nomenat cap de Policia del nou Govern, acceptà amb la condició que el seu cap superior, el president del Consell de ministres republicà de Baviera no hi opoés cap inconvenient.

El doctor Frick és un edició de tipus burocràtic. Sempre ha realitzat per via oficial els seus actes d'alta traïció. Durant la guerra sabé refrènar el vanidós desig d'anar al front; va romandre — com digué — "allà on l'ordre del seu rei l'havia col·locat". En la seva qualitat de funcionari de l'Estat procurà — amb l'espoliament que el caracteritza — falsos passaports a assassins de la "Veimars" i a altres amics del partit com, per exemple, l'assassí del diputat Garret.

Després del fracàs del "putsch" hitlerià, Frick fou condemnat a un any i tres mesos d'arrest a una fortalesa, per haver pres part en un acte d'alta traïció, però immediatament li fou concedida la llibertat condicional. I el

gener del 1936 fou nomenat ministre de Turingia, essent el primer ministre "nazi" a Alemanya.

La primera mesura fou la introducció de les "oracions d'odi" a les escoles (oracions religioses les quals contenen insults antisemites i antifrancoesos). Però en voler nomenar professor de Filosofia a la mateixa Universitat de Iena el professor auxiliar Ruge, condemnat abans per haver instigat l'assassinat i expulsat del Cos docent de la Universitat de Heidelberg, per causa de la seva perturbació mental, topà amb l'oposició de tota la Universitat.

El doctor Frick, essent diputat del Reichstag, demanà que es rebalancesin els salaris dels ministres a 12.000 marcs. Però, no obstant, un cop assegut en el silló de ministre de Turingia, aquesta mateixa petició, repetida pels social-demòcrates, fou refusada unànimament pels partits de dreta i els nazis.

I quan els salaris dels altres ministres de Turingia foren rebalancats a 18.000 marcs, el del ministre na-

cional-socialista, doctor Frick, quedà sense tocar. Solament quan hagué de deixar el càrrec la N. S. D. A. P., juntament amb les esquerres, votà la disminució dels salaris dels ministres, fins a deixar-los en 12.000 marcs.

Una vegada proposat al Reichstag: «Els funcionaris que són cridats a exercir el càrrec de ministre, en ésser jubilats tenen el dret a un retir corresponent a una escala professional, tenint en compte els ascensos i les possibilitats d'aquests, com si l'ascens s'hagués efectuat.»

El doctor Frick s'ha elevat fins al Walhalla "nazi" imitant les seves habilitats i intrigues professionals. El dia 11 de juliol del 1933 declarà fúndes la revolució, i condemnà amb les

paraules més severes aquells "qui parlen d'una continuació de la revolució o d'una segona revolució". Aquestes declaracions representen un sabotatge a la revolució nacional i exposen l'economia alemanya a noves perturbacions. Tota temptativa de sabotatge a la revolució alemanya, com les intervencions irresponsables en l'Economia, ha d'ésser castigada qualsevol que sigui els qui les portin a terme, amb les mesures més severes, segons les lleis que protegeixen el poble i l'Estat".

Frick ha "revolucionat" dictatorialment, l'escola i la universitat, ha tancat tots els instituts docents moderns i ha introduït el castig aplicat amb cops de bastó i l'ensenyament religiós "nazi" obligatori. De la mateixa ma-

nera "podètica" com anuncia la fi de la revolució, disposa el següent: "Una influència decisiva sobre l'Àsia Menor solament és l'esglai de l'obra dels indis, medes, perses i hetites que pertanyen originàriament a la raça nòrdica. El deixeble ha d'experimentar els destins d'aquests pobles com els dels seus mateixos germans de sang. El destí dels obrers alemanys no pot ésser als camps de concentració. Perquè "la lluita entre patricis i plebeus ha d'ésser empresa essencialment com a conflicte racial".

El doctor Guillem Frick, caball blanc de pura sang al servei d'Hitler, organitza, com a ministre de la Governació, la lluita contra el plebeu alemany de raça inferior.

ELS FACCIOSOS ESPANYOLS, COMENÇANT PER FRANCO, SON NINOTS QUE FA MOURE HITLER

«Que entre els rebels sorgeixin incessants dificultats, és evident. I una prova d'aquestes dificultats de tots els moments, una demostració clara de la seva existència, — diu el «Daily Herald», en un article que titula «Alemanya té Franco en un puny» — és la tàctica de lluita canina a què es lluiten Alemanya i Itàlia, impulsades per la cobyança que hi desporten els recursos naturals i també una altra classe de botí existents en la part del territori dominat pels rebels espanyols.

Gràcies als recents informes sobre la penetració econòmica i comercial germano-italiana a Espanya i les seves possessions, és possible de revelar l'existència d'un secretament en gran escala, de tot allò que té algun valor, escola que s'efectua fent cas omís dels contractes i drets que assignen als intel·lectuals espanyols.

El fet que Franco deixi de complir els compromisos contractats amb altres països, — convenis que respectaria si que fos mirant només pels seus propis interessos — es deu exclusivament al fet que està dominat totalment per l'egoisme.

Els interessos d'Itàlia, en aquesta gran lluita de robaria de robaria, han estat relegats, més que a un segon terme, a un oïst total.

Als alemanys procedeixen en l'actualitat a parcel·lar l'Àrea rebel en diversos sectors, i retiren metòdicament de cada un d'ells, totes les matèries primes que hi ha acumulades, el màxim que tots els altres productes, amb

el pretext que, amb elles, s'han de rescabalar de les excessives despeses que els ocasiona l'ajut militar que presten a Espanya.

La raó al·legada per Franco per tal de reservar-se gèneres, en dir que aquestes reserves li calen per a fer cara a altres contractes, no li ha servit de res. L'argument no ha estat acceptat per aquesta banda internacional moderna.

Es clar que Itàlia intenta procedir de la mateixa manera que Alemanya; però com que la seva habilitat organitzadora i fins la seva determinació, no poden compararse amb les dels alemanys, no aconseguirà cap èxit.

Per aquestes raons, existeix una rivalitat, que s'accentua per moments. No fa molt, aquestes discussions donaren lloc a una violenta topada de

carrer en el barri malagueny on estan situats una magatzem de productes.

I el mateix passà a Sevilla. Franco ha provat d'apavagar els ànims de l'invasor italià amb noves concessions en el que fa referència a empreses industrials, i ha fet comandes de maquinària al país de Mussolini, però això no ha produït cap millora en les relacions, car no satisfà perquè hom no té cap seguretat de cobrar.

Mussolini, en un d'aquests gests de represàlia tan grato als dictadors, ara intenta de fer pressió sobre els alemanys llançant al mercat grans quantitats de mercaderies que tenia reservades per al consum d'Alemanya, d'acord amb el Tractat comercial signat suau entre els dos països feixistes.

ELS PREMIS LITERARIS DE LA GENERALITAT

Són convocats, doncs, per al corrent any els Premis literaris de la Generalitat de Catalunya: "Premi Joan Creixell" (novella); "Premi Joaquim Folguera" (poesia); "Premi Ignasi Iglesias" (teatre) i "Premi Joan Maragall" (assaig), d'acord amb les següents bases:

Primera. — Els quatre Premis anuals de literatura: "Creixell", "Folguera", "Iglesias" i "Maragall", de 3.000 pessetes cadascun, es concediran per decisió d'un Jurat per cadascun d'ells: el primer a una novella i el segon a un llibre de poesia, en llengua catalana tota dos inédits o publicats després del darrer dia d'admissió de la convocatòria adient, que es presentin a concurs dintre el període comprès entre el primer d'octubre d'enguany i el 31 d'octubre d'enguany i a les obres teatrals inédites que es presentin a concurs fins el dia 31 d'octubre esmentat, i el quart a un assaig o col·lecció d'assaigs amb una extensió mínima, en total de quaranta mil paraules. Seran admesos, igualment, els assaigs inédits i els publicats. En tots els Premis caldrà que les obres inédites siguin mecanografiades i que se'n trametin dos exemplars.

Segona. — Si les obres premiades són inédites, la Generalitat tindrà dret preferent per a editar-les pel seu compte, reservant als autors un quínter per cent del producte brut de la venda.

Tercera. — Per a la concessió del "Premi Ignasi Iglesias", el Jurat seleccionarà aquell nombre limitat d'obres que cregui possibles mercaderes del Premi i per mitjà de la Institució del Teatre o de la Federació Catalana de Societats de Teatre Amateur procurarà — si no haguessin estat representades — la seva representació, perquè, en el moment de l'adjudicació definitiva, pugui tenir-se en compte, no solament llur valor literari, ans també llur valor econòmic.

Es crea, i serà concedit enguany per primera vegada, el "Premi Narcís Oller", d'import 2.500 pessetes, destinada a premiar un conte literari, inèdit o publicat en qualsevol llibre, revista o periòdic, des del primer d'octubre del 1936 fins al darrer dia del mes d'octubre d'enguany.

Es crea, i serà concedit enguany per primera vegada el "Premi Valentí Almirall", d'import 2.500 pessetes, que s'atorgarà al millor article o qualsevol mena de treball periòdic, inèdit o publicat a Catalunya en llengua catalana, dintre el període comprès entre el primer d'octubre del 1936 i 31 d'octubre d'enguany.

UNA VERITABLE CABILA DE SALVATGES

Hi ha qui es pensa que la revolució només s'ha fet per ell. Que ell pot fer i desfer com li doni la gana, mirant només els seus interessos i no preocupant-se per ni molt dels interessos col·lectius. No solament no preocupant-se'n, ans sabent que els perjudica, té, en el seu inconmensurable egoisme i en la seva ignorància supina, un rei al costat que li permet d'engalbar-se contra la mateixa col·lectivitat, la qual, justament, s'indigna contra fets que veuen una veritable cafreria.

La revolució es fa per a tots; cal tenir-ho ben entès, i la revolució no és per a tots, no és revolució ni és res; millor dit, ni, és un desordre pernicios i, per tant, perillós, que els propis revolucionaris han de vigilar i remeiar tot seguit, sia com sia. Revolució és canviar, revolucionar, totes les coses dolentes i inacceptables per la col·lectivitat, per tal d'edificar damunt de llurs runes quelcom de més estable i confortador per al bé de tots. Qui no ho entengui així, no pot ésser mal revolucionari, ni mereix ésser lliure. Qui no ho vol entendre així, és senzillament un pervers i no un revolucionari. I qui s'empara en aquest concepte i omnis mira per ell, és un malvat o un veritable component de cabila; però de cabila de debò, d'inclut...ais...

Aquesta denominació és potser la que més correspon als "fulanos" de Barcelona per a fer foc a casa seva. Ahir "Mari" publicava en la secció "AL CAFFÉ", d'aquest diari, un escrit que feia referència a aquest tema: era una d'aquestes ben girbades converses a les quals ens té agraïdament acostumats, però "Mari", en exposar totes les raons que motiven la tala dels arbres, va contribuir a l'única disculpa que els qui tal fan poden tenir; disculpa minsa que, francament, no ens va convencer. "Mari" deixà ben palès el greuge d'aquests fets i formulà (bé que massa elegantment), el retrat que els autors es mereixen. Es en aquest punt que jo he d'intervir.

«No hi ha carbó per a fer bullir l'olla? Però els carboners venen l'olla. També hi ha petroli; se'n troba per tot arreu, i hi ha uns fogons

per a petroli (que és el procediment del qual jo em valc) que van magníficament, són molt més ràpids i molt més nets que el carbó i, no cal dir-ho, molt més que la llenya.

Que tot això val diners? És cert, però abans el carbó tampoc no era de franc i, tanmateix, ningú no anava a tallar arbres. Que tot està molt més car que abans? També és cert; però avui s'han aconseguit (amb bones i males arts, amb veritats i mentides) uns sous elevats, prestant, tot justament, aquest encàrrec de les cotes.

Els qui tallen els arbres són uns ignorants dels seus propis interessos, uns sabotjadors de la revolució i uns formidables egoistes que l'única cosa que mereixen és viure apartats de la societat, car el seu lloc és una tribu de salvatges.

I, per què dir res més?... El que ardem de dir és prou clar, i el que es fa, prou edificant (...).

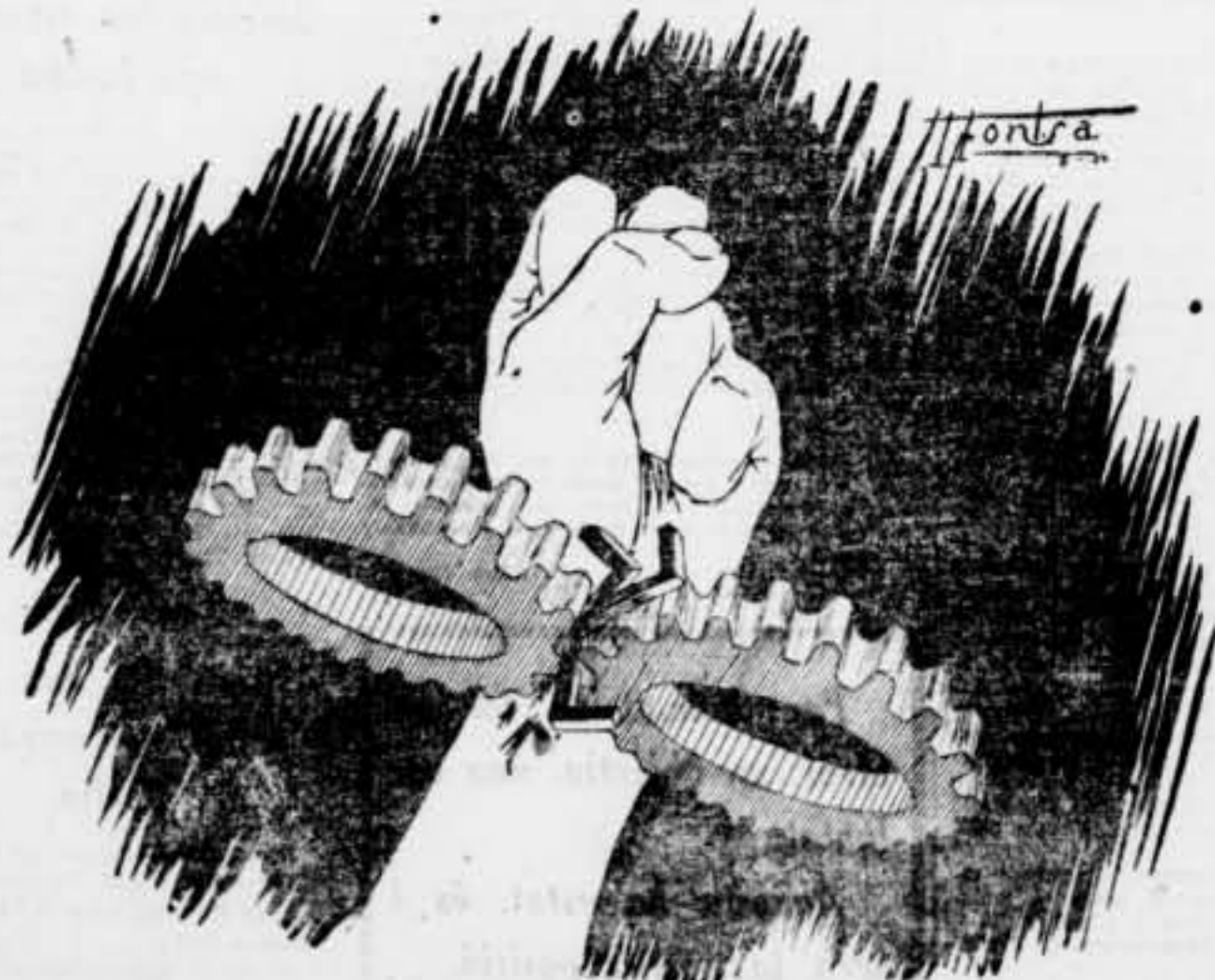
A l'autoritat competent en aquest afer em pertoca dirigir-me, i ho faig ben convençut que ella veurà la necessitat d'intervenir-hi ràpidament. A la muntanya del Carmel, als volts de l'ermita, i al parc Güell, és una vergonya la tala d'arbres que s'ha fet. Ja no hi resta cap garrofer, i això que el garrofer, ultra ésser un arbre productiu, podia haver servit, millor que com a llenya, per a alimentar els ases que els tallen.

La barriada del Carmel és la barriada dels periodistes, i em crec poder esperar que els companys de professió sabran també intervenir en aquest afer un bon dia més important que no perdes el llibre amb ironies extemporànies i escrits absents que sentiren la discòrdia, quan més nuits haurien tots d'ontar, a força de revolucionar, de socialitzar i de personar...

Cal evitar de totes passades aquest crim comens amb els arbres i aquest sabotatge als interessos col·lectius. Cal que tots hi intervinguem amb energia i que les autoritats competents complixin amb llur deure i establint una vigilància als boscos dels arbres de Barcelona i, en especial, al Carmel, per a frenar els impulsos salvatges d'una cabila antirevolucionària.

XUTIS

ENDAVANT, ENDAVANT!

Ni que en restés un de sol no el doblegarien!

A BELCHITE NOMES MANCA OCUPAR EL CASC DE LA POBLACIO

Al sector de Pozoblanco ha estat iniciada una forta ofensiva lleial i s'han ocupat importants posicions

EXERCIT DE TERRA

Centre. — Al sector d'Aravaça, en reconeixement propi de les posicions enemigues de la cota 670, s'ha arribat a 10 metres i han estat conquerides deu cases.

Nord. — Les nostres forces s'han vist obligades a retirar-se a la línia del Dera.

Aquest matí els rebels han forçat aquesta línia i han conquerit les altures de Muxia Jano.

Sud. — Al front de Granada, els rebels han atacat les nostres posicions de la Umbria i Cortijo Masagrande amb gran violència i intensitat. Han fet us de totes les armes i sobretot aviació, la qual cosa ha obligat les nostres forces a desallotjar la sudina posició.

Un contraatac nostre ha donat lloc a dur combat, en el curs del qual s'ha aconseguit treure l'enemic de les altures que dominen l'esmentada posició.

Una companyia de forces mores que ha volgut tallar la retirada a un nucli de forces pròpies que des d'El Prad de la Veleta i Talo de los Machos es dirigia a l'Alipia del Mulhacen, ha estat fortament hostilitzada i se li han causat moltes baixes,

pel qual molts ha hagut de retirar-se.

Les bateries enemigues, des de Venta Pelada, han obert moltes canonades sobre el Barranco de los Sanguinos.

També han estat canonejades les nostres posicions de la Loma de los Papeles.

Al sector de Pozoblanco les nostres forces han iniciat una ofensiva, en la qual s'ha aconseguit l'ocupació de l'Aldea de Cueba, el camí de Blasquez a Granja de Torrehermosa i la secretada de Navalcarnero, a l'est d'Aldea de Cueba.

Han estat atacades les serrallades de Grana i Muga.

En l'ocupació de Sierra Tajonera s'han agafat dos canons antitancs, amb les seves municions, així com metralladores i fusells, el nombre dels quals encara no es pot precisar.

A la cruïlla de les carreteres de Hinojosa del Duque a Béimes i de Villanueva del Duque a Peñarroya, l'enemic ha pressionat sense gaire intensitat, però ha estat rebutjat fàcilment.

Al sector de Don Benito, foc de metralladora i lleuger canongeig enemic. S'han presentat als nostres rengles,

procedents del camp facciós, dos soldats amb armament.

Llevant. — Forces pròpies han descabellat un atac contra les cotes d'Azor i Refroutón.

Com a acció preparatòria, la nostra artilleria ha batut Refroutón, el quilòmetre 8 de la carretera de Torriente a Toró i Azor.

En l'atac de la infanteria s'ha arribat a la posició de Amor a distància d'assalt.

En servei d'exploració cap a Monte Pelado, s'ha recollit algun material enemic.

La nostra posició de Punta Lázaro ha estat canonejada per l'artilleria rebel.

Després d'intensa preparació d'artilleria, l'enemic ha pres la posició de Santa Bárbara.

Ha estat millorada la línia pròpia per l'ocupació dels contraforts de Morón Quiles, començant per La Zapatera i Morella.

S'han fet nou presoners, entre ells un sergent.

Est. — Les nostres forces arriben estretament el setge de Belchite amb l'ocupació a l'est del sudit poble de

les altures Vértice Voladico i Calvario, i al sud-oest, el cementiri i trinxeres i nus de metralladores construïda al Seminario.

També han estat ocupats el pla de Saso, a l'est, la cota 491, a l'oest, i l'estació i trinxeres properes. En aquesta operació s'han agafat dues metralladores.

S'ha profunditzat l'avancé per les cases del costat est del poble.

Altres forces han envoltat pel sud-est el Seminario, on resideix un fort nucli facciós i han conquerit la fabrica d'oli, a la sortida de la carretera de Burgo de Ebro.

El casc de la població és fortament batut per l'aviació pròpia.

L'aviació enemiga ha actuat intensament en aquest sector.

La pressió enemiga, fortament exercida al nord de Mediana, ens ha fet perdre algun terreny.

El nombre de presoners i evadits és elevat, sense que encara es pugui precisar el nombre.

Han estat rebutjats dos atacs enemics en direcció a Zuera i Villanueva de Gallego, i s'ha sostingut intens foc d'artilleria.

S'han ocupat: El Vedado, los Cercos i Zalapillos, a l'oest de Perdiguera i sud-oest de Lecifena.

En direcció de La Selma i Vértice Gillego, l'enemic ha atacat fortament, sobretot amb artilleria i aviació.

L'enemic ha rellerat els seus atacs al nord de Mediana, però les nostres forces han resistit a les seves posicions.

EXERCIT DE LAIRE

A la regió Centre, sobre les posicions enemigues de la línia Jocar-Espinoza, els nostres aparells han portat a cap el seu ametrallament. Han estat bombardejats, a la regió Est, Villanueva del Gallego, els voltants d'El Burgo i l'estació del ferrocarril de Torrecilla.

A la mateixa regió han estat batuts els atencions situats al nord i a l'est del poble de Lecifena.

Amb metralladores, en vol baix, s'ha disparat contra les concentracions observades a la carretera de l'esmentat poble a Perdiguera.

Finalment, han estat bombardejades les fortificacions de San Onofre i l'aeròdrom de Mallén.

TOTA L'ALEMANYA S'HA CONVERTIT EN UNA FABRICA DE MATERIAL DE GUERRA

PERO EL MATERIAL NO S'ARRIBA A CONSTRUIR PERQUE MANQUEN LES PRIMERES MATERIES

A Alemanya — diu el corresponent del "Daily Herald" a Berlín — es nota escament de matèries primes, especialment manca de ferro, fins a l'extrem que les fabricacions d'armes i les construccions navals es veuen obligades, tot sovint, a demorar llurs treballs.

A causa d'aquesta manca de ferro i també d'acer i de coure, s'interrompen el treball amb freqüència a moltes drassanes i tallers.

Es dona el cas que els obrers guadeixen de les "vacances" que són "concedides" quan estan mancats de matèries primes, i es reintegren al treball quan arriben noves partides.

Les drassanes de l'Estat, situades a Kiel, que estan sota la immediata fiscalització del ministre de Marina, no poden complir llurs compromisos

d'acord amb les condicions en què foren contractats.

Ha estat precis interrompre els treballs en un vaixell portaavions en construcció, en un petrolier, en vuit destructors, vuit torpediners ràpids del nou tipus P i alguns submarins, com també la reparació del creuer "Leipzig".

Als tallers "Krupp" s'han retrasat els treballs en un cuirassat de 28.000 tones, botat a l'aigua recentment; en un portaavions, dos destructors i nou submarins.

Les fabricacions d'alumini de Mannheim actualment treballen exclusivament per a l'Exèrcit, per ésser, impossible complir contractes no pertanyents a guerra.

La "Bayerische Motorenwerke", de

Munic, productora de motors per a avió, no té acer de primera qualitat, per la qual cosa es veu obligada a reduir la seva producció.

Dels 9.000 obrers ocupats a la "Siemens Schuckert" de Nuremberg, 1.500 feren "vacances" durant el mes de juliol, i tornaren als tallers bon punt es van rebre les matèries primes.

Alguns tallers de Breslau i Goerlitz, dedicats a la construcció de vagons, han comunicat als obrers que seran acomiadats temporalment si no reben aviat les comandes de matèries primes, especialment, ferro i coure.

Els tallers de la "Siemens", situats a un suburbi de Berlín, dedicats a la fabricació de cables, en els quals treballen 7.500 obrers, feren fer "vacances" sense jornal, durant el propassat mes de juliol, a un miler d'operaris, als quals hom digué que reprendrien el treball com més aviat millor.

Aquesta crítica situació, que no solament afecta les indústries que empen els metalls com a matèria prima, sinó a d'altres que empen el cuir, la goma i el cotó, és la causa de la desesperada crida feta recentment per Goering a favor de l'augment de la producció de ferro, crida en la qual hom alentava la nova companyia patrocinada per l'Estat, perquè intensifiqués de totes maneres l'exploració dels vells i nous jaciments de ferro existents a Alemanya.

A BISCAIA HA ESTAT TERMINANTMENT PROHIBIT USAR L'IDIOMA BASC

Tampoc no saben res de l'ofensiva lleial a l'Aragó

Gijón, 2. — El destructor de la flota republicana "Ciscar" ha apresat, a 80 milles de Santander, tres embarcacions de pesca de la matrícula d'Ondárroa, i ha recollit 80 tones de bonitoll.

En aquestes embarcacions anaven 34 pescadors, vells i nous. No hi havia cap minyó.

Foren fets presoners i han manifestat que a Biscaia regna un terror ferotge. La vida a Biscaia està molt cara; i diàriament es realitzen atencions, empresonaments, multes i persecucions.

No es parla allí per a res de l'ofensiva lleial en terres d'Aragó.

Està prohibit terminantment usar l'idioma basc. Als ciutadans se'ls obliga a adquirir cada diumenge banderetes bicolors que costen 30 cèntims, i que han de portar col·locades a la solapa. L'import de la venda és dedicat a engrassar la subscripció destinada a l'"Exèrcit invasió".

Els pescadors apresats es troben contentíssims d'estar entre els republicans i per les atencions que han rebut.

AL CAFÈ

Catalanisme pur...? No

Els nostres veïns ja han arribat discutint. El qui sempre parla amb una mica d'agressivitat, cridava. L'altre parlava en un to més pausat que mai.

—No em negaràs — deia l'agressiu en el moment d'arribar — que resultava grotesc.

—El diré — li responia l'altre. — Ésser catalanista no val dir odiar el que no sigui català. Per tant, en principi, veig literatura o premsa escrita en castellà no demostra anticatalanisme.

—Molt bé, home. Molt bé! És que no hi ha diaris catalans? És que potser els que estan redactats en castellà són millors...?

—El millor i el pitjor són coses objectives. És a dir, depen de la nostra apreciació.

—Ja veus amb mi. Depen de l'apreciació de cadascú, eh? Doncs, els qui estimen que la premsa i els llibres redactats en castellà són millors que els que estan redactats en català, és que no senten el catalanisme.

—Bé, bé... Sentir. Potser és que literàriament tenen un gust o una formació distinta.

—Exacte. Un gust produït per llur desafecció a les coses estatanes. Ho veus?

—No; no ho veig. La literatura catalana té la seva importància, evidentment. Però la castellana té la consistència que li ha donat una tradició ininterrompuda, una actuació constant.

—I què val dir? Suposem que la literatura castellana té més consistència. Suposem que, en conjunt, té una qualitat superior. Això què hi fa? Els catalans que estimen Catalunya han de preferir la literatura nostra, encara que fos inferior.

—No, això no. A base d'aquest — diguem-ne purisme català — ens han estat encolimatats molts osaldos. Havíem d'anar al teatre català per catalanisme quan només hi representaven bujades o comèdies soperiferes. Havíem de subscriure'ns a col·leccions de llibres catalans, encara que la majoria fossin obres angleses o xineses traduïdes de la traducció castellana. Havíem de comprar elàstics amb les quatre barres, encara que fossin de goma cremada. Tot per catalanisme.

—I què?

—Que això és riure's del mort i del qui el vetlla. L'obligació és recíproca. Els lectors catalanistes han d'adquirir i llegir les publicacions catalanes? Doncs, els qui les publiquen o les venen tenen l'obligació de donar obres o periòdics de bona qualitat. No raves.

—I tu et creus que en començar la podem fer les coses tan bé com els qui ja fa temps que les fan?

—No. Però l'esperit de sacrifici no ha d'ésser solament la norma dels lectors. Hi ha coses que feren plorar i ens les havíem d'empassar per catalanisme.

—Sí, i per a no empassar-les estàs conforme amb ingerir la mateixa porqueria escrita en castellà.

—No, això no.

—Sí, home, sí. Ens coneixem massa. Tu ets dels qui s'entusiasme llegint a la premsa madrilenya les notícies que ja havien publicat els diaris barcelonins. I dels que els queia la banya veient torajar «El Gallo».

—Això darrer és cert. I tu no em negaràs que «El Gallo» és i ha estat, en les seves bones tardes, un artista de cap a peu.

—Ni t'ho negaré ni t'ho afirmaré, per la senzilla raó que només he anat a les curses de braus una vegada.

—Per catalanisme?

—Per catalanisme. Sí, i no me n'amago. Les curses de braus són producte d'importació.

—Doncs estàs perdut. Jo comprendria que no hi haguessis anat perquè ho trobessis un espectacle bàrbar. Per més que en això hi ha molt a dir. Però per catalanisme...?

—Tu i jo no ens podem entendre mai.

—Possiblement, i per això converso amb tant d'entusiasme. Però avui et diré que això del catalanisme ha estat un caser de fer negoci.

—Bé... home; i perquè hi havia qui hi feia negoci tu ja no et sentis catalanista.

—Mira, no correis tant. Jo sóc més aviat federalista que no catalanista pur. Però ja saps prou que llegixo diaris i llibres catalans i que quan es toca de defensar les cotes de casa no em deixo embornar per cap discurs ni cap article dels qui ens han fet la gara-gara des de Madrid en temps de la Monarquia i en els de la República i en els de la República. Per ara tinc il·luc bastant clara.

—I per això no t'entenc, oi...?

—Ves, ves... pur. És massa tard per a continuar la discussió.

Mentre deia els darrers mots el veí més pausat ja se n'anava. L'altre s'ha posat aleshores a burxar els altres seus companys de taula.

MARI

NOMES UNA OMBRA

Plana damunt les terres d'Ibèria l'ombra del feix i de la creu gammada. Ha posat a contribució tot el que tenia. Però nosaltres també l'hi hem posat. Aviat aquesta ombra serà realment només una ombra

De quaranta-vuit hores ençà es lluita aferrissadament entre Liu-Txu i Wu-Sung

ELS ESTUDIANTS XINESOS NO VOLEN QUE LA GENT ES DIVERTEIXI MENTRE ELLS ESTAN DE DOL

ELS XINESOS ES LIMITEN A LA DEFENSIVA

Xang-Hai, 2. — Als sectors de Liu-Txu i Wu Sung, en els quals es combat aferrissadament des de fa quaranta-vuit hores, s'espera un augment de les activitats bèl·liques perquè els dos bàndols han rebut importants reforços en homes i material.

Segons les informacions que provenen del Quart general xinès, sembla ha manat a les seves tropes, amb el fi d'evitar el seu desgast i fer que sigui el major possible el dels invasors, que les tropes de l'exèrcit xinès es limitin a mantenir-se a la defensiva. En efecte, s'ha comprovat que en les ocasions que l'exèrcit xinès s'ha llançat a l'ofensiva i ha obtingut èxits, aquesta han estat neutralitzats pel nombre de baixes mentre que les tropes japoneses, desconexades del terreny i operant en rígida formació militar sofreixen en tots els seus atacs. Adhuc en els victoriosos, escàs nombre de baixes.

Mentre els japonesos esperen, d'un moment a l'altre, l'arribada de els grans transports de guerra atapeïts de tropes, els xinesos posen en línia el millor dels seus exèrcits regulars. S'ha concentrat a la zona de Shang-Hai la famosa "Divisió model", a la qual s'ha confiat la defensa dels forts de Wu Sung que, malgrat les afirmacions japoneses, segueixen resistint encara els atacs aeris, terrestres i navals dels japonesos.

Durant l'última matinada, 6 avions xinesos metrallaren amb eficàcia les línies japoneses i causaren nombroses baixes.

Una hora després, la població despertà espordidament davant l'intens canoneig i les explosions de les bombes dels aeroplans i hidros. xinesos i nipons. Hi va haver moments que els aparells xinesos i japonesos "es desconeixien" en l'espai i es dedicaren, ensems, sense atacar-se mútuament, a bombardejar i metrallar les línies contràries de terra. El soroll més gran el produïen els canons dels vaixells de guerra japonesos. Una hora després, fini el foc fins a extinguir-se quasi completament. — Cosmos.

MANIFESTACIONS ESTUDIANTILS

Xang-Hai, 2. — Els estudiants han tornat a manifestar-se activament contra els estrangers que freqüenten els cabarets nocturns de Xang-Hai, per considerar que en les presents doloroses circumstàncies ningú no té dret a divertir-se mentre el dol i el dolor omplen tantes llars.

Els estudiants, dividits en grups, recorregueren els establiments nocturns de Xang-Hai i hi llançaren pedres, a més de produir altres incidents. Hi hagué diversos lesionats en intervenir la policia per obligar els estudiants a retirar-se. En tots els cabarets s'han adoptat grans precau-

cions per haver circulat fulls clandestins en els quals es culpa de tot el que succeeix als milionaris de tots els països que freqüenten els establiments de vici de Shang-Hai.

Alguns dels cabarets atacats pels estudiants es troben en les Concessions internacionals. — Cosmos.

PROTESTA DEL COS DIPLOMATIC

Xang-Hai, 2. — L'aviació japonesa ha bombardejat furiosament el barri de Yang-Tse-Pu.

El Cos Diplomàtic ha visitat l'almirall cap de la flota nipona a fi de protestar per l'acció que descabdellen els vaixells de guerra davant el mateix port de Xang-Hai, tallant gairebé en absolut el tràfec de caràcter comercial, la qual cosa suposa pèrdues enormes i constant per a totes les Potències protestants.

S'informa que d'un moment a l'altre embarcaran cap a Manila 525 americans que ja tenen preparats els passaports. Hom creu que a aquesta expedició seguirà una altra molt aviat.

Durant tota la nit última s'ha combatut amb gran intensitat al nord de Xang-Hai. — Cosmos.

WU CHUNG AL PODER DELS JAPONESOS

Tòquio, 2. — De l'Agència Domei: Les informacions d'origen xinès que afirmen que Wu Sung segueix al poder de les tropes xineses, són falses. Tota la ciutat es troba, des del diumenge a la nit, al poder de les forces japoneses desembarcades. Els xinesos segueixen ocupant únicament els forts de Wu Sung, els quals no tenen cap importància estratègica. — Cosmos.

INSPECCIO POLITICA

Dairen (Mandxuro), 2. — Ha arribat a aquesta ciutat el contingut estadístic i ex ministre d'Asser Estrangers del Japó, Arida, encarregat pel Govern de Tòquio de fer un viatge d'inspecció política pel Mandxuro i el nord de Xina. — Cosmos.

ZONA DE GUERRA

Xang-Hai, 2. — De font semi-oficial japonesa s'anuncia que el Govern de Tòquio promulgarà, d'un moment a l'altre, un important decret que declararà zona de guerra tot el territori de Xina. — Cosmos.

OCUPACIO DE PAO-CHANG

Tòquio, 2. — (De l'Agència Domei). Les tropes japoneses de desembarcament han ocupat, després de durs combats, la ciutat de Pao-Chang, al nord de Xang-Hai. En tota aquesta zona es prepara una gran ofensiva japonesa. — Cosmos.

EPIDEMIA A XANG-HAI

Hong-Kong, 2. — Sembren exagera-

des les notícies circulades en el dia d'ahir referents a haver-se produït a Xang-Hai una epidèmia de còlera. Tampoc no es creu que els casos registrats siguin tan esporàdics com asseguren les autoritats xineses, i no es dona crèdit a les versions segons les quals els atacs són en gran nombre. Les últimes notícies deixen entreveure que s'han registrat alguns casos, però que tots els atacs es troben convenientment isolats. Per tant, sembla que encara no s'ha registrat cap defunció. Les informacions de font britànica elogien les mesures sanitàries adoptades a Xang-Hai per tallar l'epidèmia. — Cosmos.

MOBILITZACIO DE TROPES XINESES

Nankin, 2. — El Govern xinès ha publicat un decret que ordena la mobilització de gran nombre de divisions amb les quals es formaran quatre cos-

sos d'exèrcit que seran posats sota el comandament directe del mariscal Chang Kai Shek, per a entrar immediatament en operacions contra les forces invasores japoneses. La mobilització solament afecta tres províncies xineses, principalment la de Chenah, que produeix excel·lents soldats professionals. — Cosmos.

TSING-TAO OCUPAT PER FORCES XINESES

Xang-Hai, 2. — De font governamental xinesa s'anuncia que cinc regiments de l'exèrcit regular xinès han ocupat militarment Tsing-Tao. Com ja havia estat anunciat, el consol japonès, el personal del Consolat i la col·lectivitat nipona, havien evacuat la ciutat dies enrera, amb la formal promesa de l'alcalde de la ciutat, que serien respectats els interessos comercials nipons. — Cosmos.

EL GOVERN PROCEDIRA AMB MA DE FERRO CONTRA TOTS ELS QUI INFRINGEIXIN LES NORMES TRAÇADES EN MATERIA DE PROVEÏMENTS

HA ESTAT APROVAT UN DECRET MOBILITZANT LES LLEVES DEL 1930 I 1938

València, 2. — A les sis de la tarda s'han reunit els ministres en Consell ordinari. Ha acabat la reunió a les onze de la nit.

A la actiua ha facilitat la referència, com de costum, el ministre d'Instrucció Pública, el qual ha dit als informadors:

—En vigílies de la sortida de la delegació que va a representar Espanya en la reunió el Consell de la Societat de les Nacions, el Govern ha fixat ja posicions d'acord amb la nota recentment feta pública.

Hem examinat el problema que crea l'arribada a València de milers d'evacuats del Nord d'Espanya i s'ha fixat un criteri de tipus general dictant normes pels Ministeris de Defensa, Treball, Obres Públiques, etc., a fi que, immediatament que arribin al nostre territori, els compresos en l'edat militar s'incorporin a files, els obrers metallúrgics, a les indústries de guerra, i els d'altres professions, als seus diferents oficis; els de peonatge seran destinats a obres de fortificació, ferrocarrils, etc., per tal que puguin fer una vida normal al mateix temps que realitzin un treball útil.

En relació amb això, el Govern adoptarà totes les mesures que calgui per tal que no s'estableixi cap mena de distinció en els subministraments a les famílies evacuades.

El Govern ha tingut coneixement que, després de la fixació dels preus de taxa dels articles de consum general, hi ha gent que es dedica a amagar els gèneres o que es resisteix a vendre'ls als preus indicats. Com que aquest fet és intolerable, perquè els preus fixats pel Govern permeten, ensems que l'abaratiment de la vida, l'obtenció d'un guany prudent, el Govern procedirà amb mà de ferro contra tots els qui passen de les normes traçades, arribant a l'aplicació de penes fins a la incautació d'establiments i imposició dels

anys de presó que procedeixin, als incautats.

Les tals mesures, perquè tinguin efecte, han de comptar amb la cooperació de tots els ciutadans, que no hauran de pagar ni un sol céntim més del fixat en la taxa.

Pel Ministeri de Defensa Nacional, s'ha donat compte al Govern d'un Decret, que ha estat aprovat, per a la mobilització de les lleves del 1930 i 1938, a fi i efecte de preparar les

reserves precises del nostre exèrcit.

La Presidència de la Junta interministerial encarregada de la coordinació de serveis de proveïments de Madrid, ha passat del Ministeri d'Agricultura a la Presidència del Consell de ministres.

Finalment, entre altres Decrets d'Instrucció Pública, se n'ha aprovat un altre disposant la represa de les tasques acadèmiques en tot el territori lleial, el dia 1 d'octubre vinent.

EL CONSELL LOCAL D'ECONOMIA A TOTES LES COLLECTIVITATS

Havent-se publicat pel Consell d'Economia de la Generalitat de Catalunya una circular que fixa la data del 15 de setembre com a termini màxim per a la legalització de les Collectivitats, aquest Consell Local d'Economia recorda als Consells d'empresa la conveniència que abans de la data indicada facin les gestions necessàries per a obtenir l'esmentada legalització; advertint-se que per a complir amb l'esperit de la circular feta pública, si no es disposa de tota la documentació requerida, per les causes que sigui, ni ha prou amb presentar la que s'hagi pogut obtenir, acompanyant-la de la sol·licitud de legalització, sense que això sigui obstacle perquè es presentin, quan es tinguin, els documents que de moment faltessin.

Pel Consell Local d'Economia
El secretari

Audiència del President de la República

València, 2. — El President de la República ha rebut aquest matí en audiència l'ex-ministre de la República, Francesc Barnés; membres del Tribunal de Comptes, Manuel Mateo Silva i Josep del Rio; director general de la Marina mercant, Angel Rizo; secretari de la Legació d'Espanya a Praga, Francesc Ayala; tinent coronel Fernández Navarro, i cap dels serveis sanitaris de la Secretaria d'Armadaments, Antoni López Alor.—Febus.

L'estada de de Brouckère a València

València, 2. — Durant la seva estada en aquesta població, Lluís de Brouckère, president de la Internacional Socialista, ha visitat, a més del president del Consell, els membres de l'Executiva del Partit Socialista González Peña, Cordero i Lamonedà. En aquestes entrevistes tractaren d'assumptes d'interès comú i de gran importància. — Febus.

«EL TRIBUNAL D'ESPIONATGE, PER LA SEVA MISSIO ESPECIALISSIMA, NO SERA NI POT ESSER UN INSTRUMENT POLITIC»

En el Gabinet de Premsa de la Presidència de l'Audiència, ens facilitaren la següent nota:

«Per un recent Decret del Govern de la república s'ha creat el Tribunal que ha d'entendre en els assumptes d'espionatge que es donin en el territori de Catalunya.»

Anteriorment es creà un Tribunal de la mateixa mena amb facultats per a tot el territori de la República, però en virtut de gestions de la Conselleria de Justícia i d'acord amb l'esperit de l'Estatut, el Govern de la República determinà establir a Catalunya un Tribunal del mateix tipus.

Oportunament dignem l'importància d'aquesta decisió del Govern, que comporta el reconeixement tàcit de la personalitat de Catalunya. L'opinió pública ha vist en aquesta decisió governamental, una nova mostra de l'esperit de cordialitat i de penetració entre el Govern de la República i el de la Generalitat i ensems de la perfecta solidaritat que regna entre el poble català i el poble espanyol que lluiten conjuntament contra el feixisme.

Ara interessa insistir respecte de la garantia que suposa el funcionament del Tribunal d'Espionatge, per tal de sortir al pas a les campanyes in-

teressades en tallar el seu impuls abans no comenci d'actuar. Aquest Tribunal, per la seva missió especialíssima, no serà ni pot ésser un instrument polític, sinó que per la seva mateixa constitució debia fora de lloc qualsevol dubte que pogués produir-se sobre la independència amb què s'ha de desenvolupar, dintre dels límits obligats de la seva funció repressiva d'una de les xacres més infames de la guerra.

El sots-secretari de Justícia, Ragasol, en el seu recent viatge a València, ha tractat amb el ministre de Justícia i amb el de Governació sobre el funcionament d'aquest Tribunal una de les característiques del qual serà la rapidesa amb què ha de portar a cap la seva comesa.

L'opinió pública ha posat fonamentades esperances en l'actuació d'aquest Tribunal, que era una necessitat ineludible en plena guerra.»

La nostra guerra és una lluita entre la classe treballadora i la forma més aguda del capitalisme. No ho podem oblidar

DIU UN DIARI ITALIA

«Si els projectes del social-comunisme francès tinguessin un començament de realització, demà mateix esclataria una terrible conflagració mundial»

Roma, 2. — En el seu editorial, "La Stampa" escriu:

"La situació internacional cada dia es complica més i es fa més fosca. El començament d'aquesta deriva cal cercar-lo a Londres.

És cert que Anglaterra ha pres cerques decisions contràries a les di-

rectrius de Chamberlain, però encara és més de lamentar que els òrgans dirigents anglesos s'hagin clos en un hermetisme que deixa en llibertat les forces de desassociació del moment actual.

D'altra banda, s'aconsella als elements d'esquerra del Govern francès

que comencin una campanya que pot ésser qualificada de follia inconsciència.

Si els projectes del social-comunisme francès tinguessin un començament de realització, demà mateix esclataria una terrible conflagració mundial."

NOTICIES I AVISOS

CURSOS DE CATALA

El Col·legi Oficial de Professors de Català de la Generalitat de Catalunya comunica als inscrits al curs d'estilística a càrrec del professor Carles Ruba, que aquest curs començarà el dia 7 de setembre, a les sis de la tarda, al local de l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana, Arca, 1, principal.

Al local central del Partit Federal Ibèric (Ronda de la Universitat, 1), el jove professor company Josep Teixidor Masdeu donarà un breu i pràctic curs de català patrocinat pel Col·legi Oficial de Professors de Català de la Generalitat de Catalunya, per a catalans i no catalans.

La matrícula, econòmica i popular, serà de 350 pessetes per als socis del partit i dels centres federals adherits, i de 5 pessetes per als no socis.

Per a tota mena de detalls i per a la inscripció, tots els dies, de set a nou de la nit, a la secretaria del mateix local.

PER ASSISTENCIA INFANTIL

De l'entitat d'amics "Quaquers" s'han rebut 50 caixes de pots de llet i dues de xocolata.

De "General Relief Fund For Distressed Women Children in Spain" s'han rebut set caixes de pots de llet, una caixa de sabó i un sac d'arròs.

CATALUNYA

ORGAN REGIONAL DE LA CONFEDERACIO NACIONAL DEL TREBALL

REDACCIO, ADMINISTRACIO
I TALLERS:

Carrer Consell de Cent, número 202

Administració. 30293
Telèfons: Redacció 30327
Tallers 32571

ANY I

Barcelona, dijous, 2 de setembre del 1937

NUMERO 166

SAGETA

El front de la reraguarda

Quan es tracta de combatre el feixisme, la reraguarda també és front de combat. Hi ha senyors, naturalment, que la guerra voldrien que la guanyessin els homes de les trinxeres. Aquests senyors són un perill per a la causa antifeixista. No són allò que a Anglaterra en diuen elements neutres, sinó enemics emboscats: feixistes. Santander és una lliçó que no pot oblidar-se.

La reraguarda també és front de combat, un front importantíssim. Oblidar-lo és caure en un error molt perillós. Santander és un exemple allisonador. Hem de tenir-lo en compte, ara i sempre. Tot el pes de la justícia revolucionària ha de caure damunt dels traidors, els emboscats i els derrotats de la reraguarda. Els companys que lluiten i sofreixen a les trinxeres ens maleiran si no ho fem, i més, encara, podent fer-ho.

A. G. GILBERT

PERFILLS

L'ombra del dubte

Talment una taca d'oli, imperceptiblement, s'escampa arreu. Noteu els seus efectes sota diverses formes que amenacen envair-ho tot. Contagiós per essència, el dubte plana damunt nostre i, dia rera dia, a l'escalf de les coses doloroses que succeeixen, s'infiltra en el recó més íntim del pensament de cadascú. Prou hom fa esforços per a bandejar-lo, per a defugir la seva lògica suïcida, el seu miratge enganyador, però són tants els éssers tocats d'aquesta malura moral que, vulguin o no, fins i tot els més forts se'n senten malalts.

L'ombra del dubte amenaça la nostra reraguarda. El clima moral que s'hi respira està farcit de sentiments, d'idees i d'acions negatives. L'entusiasme, la fe, l'esperança i el sacrifici, aquests factors psicològics que expressen el tremp i el braó de l'esperit d'un poble, segueixen, a casa nostra, una corba descendent accelerada. Hom no ha vist encara expressar-se tumultuosament aquest estat moral perillós; però, justament per això, és més de temer i les conseqüències poden esdevenir més greus.

Descomptem ara — així ho exigeix la causa antifeixista — les circumstàncies, els fets, la política o aquelles altres accions que l'hagin pogut fomentar inicialment, perquè el que cal és combatre'l sense pèrdua de temps. No en treuríem res de fer un recompte de mancaments i assenyalar-ne a cada sector antifeixista la part que li correspon; al contrari, agruciaríem més la malura, i qui sap si aleshores la fariem inguorable.

Cal reaccionar agosaradament, doncs, contra el dubte. Cal matar-lo de soca i arrel. És el nostre pitjor enemic, el més temible. Com? Tornant a l'esperit del 19 de juliol. Aixecant amb una moral neta de misèries, recta i enèrgica, la voluntat del nostre poble. Fent una política realista de cara a la guerra. Obligant que tothom es mogui, faci i pensi a un ritme de conducta col·lectiva profitosa i decent. Establint, al peu que sigui, una economia de guerra veritat, que salvi les nostres indústries i ens permeti vèncer totalment el feixisme internacional. I tot això assentant-ho, per a sempre més, damunt de la unitat antifeixista en tots els ordres de la vida.

L'ombra del dubte és una concessió vil que fem al feixisme. Supercm-lo!!!

J. Anselmo

França té la intenció de presentar davant el Comitè de "no intervenció" una enèrgica protesta contra la intervenció declarada d'Itàlia en els tràgics esdeveniments d'Espanya

Londres, 2. — Les informacions dels corresponents de la diària londinenca a París, afirmen, per unanimitat, que França està disposada a modificar la política seguida fins ara en relació amb el conflicte espanyol. Aquest canvi d'actitud és justificat per les audacoses "activitats de certa flota estrangera a la Mediterrània i a l'intercanvi de telegrams entre Franco i Mussolini".

S'assegura que les deliberacions d'ahir del Consell de ministres francesos versaren en llur major part sobre aquests esdeveniments i les conseqüències que podrien produir. L'assumpte ha estat objecte de canvis d'impressions entre Londres i París.

Es dona per segur que França tenia la intenció, i segurament continua sostenint-la, de presentar davant el Comitè de no intervenció, una enèrgica protesta contra la intervenció declarada d'una manera palesa per Itàlia en els tràgics esdeveniments d'Espanya.

No és aquesta l'única mesura prevista pel Govern francès, sinó que en els medis diplomàtics hom creu que el Gabinet Chautemps adoptarà les mesures que les circumstàncies exigeixin.

El corresponent parisienc de "The Times" creu que Cambon, encarregat

d'Afers francès a Londres, que actualment substitueix Corbin, anunciarà a Edén la intenció de França de presentar el problema davant el Comitè de no intervenció.

Per la seva part, el corresponent parisienc del "News Chronicle" pretén que dissabte passat els ministres socialistes i alguns ministres radicals francesos exigiren que es portés a terme una enèrgica i imminent protesta a Roma. Després d'extenses deliberacions, sembla que es decidí protestar davant de Ginebra, la qual cosa significa una protesta indirecta davant el Govern de Roma.

Quant a la prohibició d'entrada de voluntaris a Espanya, el "News Chronicle" dona la següent interpretació a l'actitud del Govern francès:

La decisió adoptada pel Govern no significa que la frontera franco-espanyola quedi oberta als voluntaris. Però dona a entendre que, encara que França continuï impedit l'entrada de voluntaris, ho farà per raons polítiques, i no per raons de llei.

No posem aigua al vi

Si alguna vegada — i això no és impossible — hom es proposa que la C. N. T. tingui el seu organ polític per tal d'actuar com aglutinant per a la intervenció a la cosa pública, creiem que aquest organ no serà mai el "Partido Sindicalista".

Per moltes raons. La primera, perquè en el cas d'haver de crear un organ, la C. N. T. es trobaria que l'organ ja està creat — i aquest no és pas l'esmentat "Partido". La segona perquè, ara més que mai, els anarco-sindicalistes només volem donar crèdit a les coses l'origen de les quals sigui superior a la simple anècdota i als convencionalismes individuals, que no voldríem, ara, haver de qualificar. La tercera...

Per això, no hi passem. No hi fa res que siguem tots camarades, ara. No hi passem, no hi passem! Encara ens creiem prou forts per a reservar-nos el dret d'admissió dels qui hagin d'ésser els rectors de la C. N. T.

Altres, hi ha coses que ens recorden la novella "Los Misterios de París", i així si que no. Ni amb rodes ni amb rodets.

La loteria facciosa no paga els premis

Gibraltar, 2. — Comenten moltes persones que han vingut a aquesta plaça un fet que és motiu d'agudesa i acudits a les poblacions andaluses i dominen els feixistes. A Sevilla s'ha restablert la loteria, una loteria facciosa, però localista. És solament sevillana. S'anomena així: "Loteria Sevillana", i els mateixos fills de Sevilla diuen: "No enganya ningú. Ella mateixa està cridant que és falsa". Quan algú parla de la loteria, no deixa d'haver-hi un amic que digui, tot mostrant un dècim o un bitllet: "No ha tocat", però és el mateix. Quan toca, a veure qui és el "traïdor" que no reintegra el premi per als combatents.

Actualment, el Govern francès gaudeix de plena llibertat per a suspendre o anul·lar les mesures contra els voluntaris, ensem que no pot infligir penes legals a les persones que intentin traslladar-se a Espanya per allistar-se com a voluntaris.

S'HAN ENTERBOLIT LES RELACIONS ENTRE FRANÇA I FRANCO

Roma, 2. — La "Gazetta del Popolo" publica una informació del seu corresponent a París, en la qual es dona compte que s'han enterbolit les relacions entre França i l'Espanya de Franco.

En efecte, el Govern francès ha amenaçat amb expulsar del seu territori tots els elements espanyols que resideixin a França i treballin per a la Junta de Burgos.

A aquest propòsit — diu el comentarista en qüestió — es deu que Franco, com a represàlia per aquesta actitud, hagi comunicat a tots els súbdits francesos que resideixen en territori "nacionalista", que estiguin a disposició del "Govern", perquè en el termini de vint-i-quatre hores seran expulsats del territori franquista, sempre i quan França porti a terme la seva intenció d'expulsar els agents de Franco.

Una mesura ben presa

Hom diu que molt aviat seran tancats tots els restaurants de luxe, i nosaltres demanaríem que els bars i cafès de la mateixa categoria fossin objecte d'igual tractament.

Per què? Doncs perquè no és decent ni és moral que, mentre l'Esercít Popular dona la sang i la vida defensant la llibertat i la dignitat d'Espanya, hi hagi milers d'individus i "individues" que s'entolixen per les terrasses d'aquests establiments de luxe, amb una pregonia manca d'austeritat que esborrona.

Atzò és prou per a justificar la mesura.

«Que el que nosaltres demanem és massa? Està bé. Potser si que és massa, si hom ha de tenir en compte els treballadors que viuen de llur treball en aquests establiments. En aquest cas, però, demanem que recomenci la persecució dels desvagats.»

Per aquestes terrasses dels establiments de luxe, que són a centenars a Barcelona, hom veu cada subjecte que dona molt a pensar. Ni són treballadors, ni han sabut mai què és treballar. Són gent, però, que viuen esplèndidament, que manegen molt de paper, per bé que entre aquest difícilment tro-

bariem el certificat de treball, i si el trobàvem, seria fòls en molts dels casos.

I aquests treballadors "sevillanos", res de bo no poden fer a la reraguarda. Se'n sigua? No n'hi ha prou: cal perseguir-los, perquè ells són els qui fabriquen els "bulos" que tant desorienten i desmoralitzen la reraguarda.

Nosaltres hem pogut observar que algunes taules són com petites àgones on l'antifeixisme és apunyalat per l'espant, i els nostres herois, escarnits, i bejades les gestes populars d'un poble que s'empenya de glòria defensant la llibertat i la independència d'Espanya. Es tan veritat això, que nosaltres, no gens audaciosos, hem hagut de saltar al mig d'aquestes àgones clandestines i qualificar de mal nascuts els qui altra cosa no poden ésser. I, d'audaciosos, hem hagut d'ésser-ne més d'una vegada.

Confessem, però, que som incapaces d'ésser delators, d'assenyalar aquests delinqüents a la policia.

Es aquesta la que ha d'estar a l'esguard de la gent benestant que omple les terrasses i establiments de luxe, convertits en centres de conspiració feixista. Atzò seria més pràctic i saludable que no pas allò altre que preocupa amb excés.

L'ACTUACIO DE LES COMPANYIES TEATRALS DE BARCELONA

Continua representant-se, amb èxit, al Teatre Romea, la comèdia de Torralba i Torrado, "Duesa i Señora". La representació d'aquesta comèdia sentimental obté un conjunt força arrodonat. Maria Gàmexa està admirada en el personatge central de l'obra. Té moments de profunda emotivitat. És també força notable el galan jove J. Fuster. Té una dicció impecable i una gran distinció. Ens plaurà veure'l en altres obres no tan sentimentals i de més intensitat dramàtica.

Al Principal Palace continuen les representacions de "Molinos de Viento" i "La Dolorosa". Aquestes dues obres obtenen una interpretació gairebé perfecta, especialment "Molinos de Viento", però creiem que aquestes obres desplacen la companyia d'opereta que actua en aquell teatre. Havent-hi ja altres companyies de sarsuela que representen aquestes obres, creiem que seria preferible mantenir el caràcter que ha tingut fins ara la companyia del Principal Palace. Havia ja aconseguit tenir un públic edicte. L'estrena de "Una mujer fatal" ja la varem considerar una equivoació. Aquesta obra havia d'haver-se estrenat al Teatre Novetats.

Hi ha un infinitat d'operetes anglo-

ses i franceses, que fàcilment podrien adaptar-se a la nostra escena. A la companyia que actua en aquell teatre hi ha elements de molta vàlua que tenen aptituds i temperament artístic per a consagrar-se exclusivament a l'opereta.

Enric Borràs és molt aplaudit en la comèdia de Sabarís, "Mes enllà de la mort". El públic l'ocasiona cada dia.

Audeix molt de públic a la representació de la gran revista "Arte 1937", que cada dia es representa al Tivoli. És una revista magnífica. L'espectacular de la poesia de García Lorca "Romance a la luna", és una meravella. Podria representar-se davant el públic més exigent de París.

Aquesta manifestació d'èxit es deu, com ja és sabut, als nostres companys del Comitè Econòmic del Teatre.

Al Novetats s'ha fet la reposició de l'obra de gran espectacle del mestre Caballero, "Los sobrinos del capitán Grant". És una obra que ens ha fet retornar a la infantesa.

Les companyies que actuen als altres teatres continuen actuant amb un gran èxit.

PINK